அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை

அருட்பெருஞ்ஜோதி
அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருஅருட்பிரகாச வள்ளலார் அருளிய

ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம்
மனுமுறை கண்ட வாசகம்

வள்ளலார் தெய்வநிலையம், வடலூர்

ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம் - முதற்பதிப்பின் முகப்பேடு (1879)

உ

அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்பிரகாச வள்ளலாரென்னும்

சிதம்பரம்

இராமலிங்கப்பிள்ளையவர்கள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஜீவகாருணிய வொழுக்கம்

இஃது

கூடலூர் டிஸ்ட்ரீக்ட் இஸ்கூல் இனிஸ்பெக்டர்

சீ. அரங்கசாமிபிள்ளை

புதுவைக்கடுத்த

வைத்திகுப்பம் மே. அப்பாசாமிநாயகர்

இவர்கள் கேட்டுக் கொள்ள

கலவை முத்தியாலு செட்டியார் குமாரர்

சங்கர செட்டியார் முயற்சியில்

பு. பெ. கிருஷ்ணசாமி நாயகரால்

சபா. மாணிக்க பிள்ளை அச்சுக் கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1879

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி

முன்னுரை

அருட்பெருஞ்ஜோதி அற்புத ஆண்டவரின் தனிப் பெருங்கருணையாகத் திகழ்கின்ற திருவருட்பிரகாச வள்ளற் பெருமானார் அருளிய உரைநடை நூல்கள்.

1. ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்.
2. மனுமுறை கண்ட வாசகம்.

இவ்விரண்டு நூல்களும் நமது செந்தமிழில் அருளப்பெற்ற ஈடுஇணையற்ற தெய்வீக நூல்களாகும். இந்நூல்களில் நமது பெருமானாரின் சொல்தொடர் அமைப்பும், கருத்துச்செறிவும் வளரும் தமிழுக்குச் சிறந்த வழிகாட்டிகளாக அமைந்துள்ளன.

1. ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்

வள்ளற் பெருமானார் வடலூரில் 23–5–1867 பிரபவ ஆண்டு வைகாசி மாதம் 11–ஆம் தேதி வியாழக் கிழமை சத்திய தருமச்சாலையை நிறுவினார்கள். தருமச்சாலை தொடக்க நாள் விழாவில் இந்நூல் எழுதப் பெற்றிருந்த வரையில் படித்து விளக்கப் பெற்றது. ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தின் முதற் பதிப்பு 1879 –ல் வெளிவந்தது.

ஜீவகாருணிய ஒழுக்க நூல் மூன்று பிரிவுகளாக உள்ளது. மூன்றாம் பிரிவு முற்றுப்பெறவில்லை. 1879 முதற் பதிப்பிலும், ஆறாம் திருமுறை முதற் பதிப்பிலும் (1885) பொன்னேரி சுந்தரம் அவர்கள் பதிப்பித்த ஆறு திருமுறைகளும் சேர்ந்த முதற் பதிப்பிலும் (1892) பிருங்கி மாநகரம் இராமசாமி அவர்களின் திருவருட்பா பதிப்பிலும் (1896) ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தின் முதற் பிரிவு மட்டுமே உள்ளது. ச. மு. கந்தசாமி அவர்கள் பதிப்பில் (1924) முதலிரண்டு பிரிவுகளும், மூன்றாம் பிரிவின் ஒரு பகுதியும் உள்ளன. தற்போது வழங்கும்வரை உள்ளது, திருவருட்பாப் பதிப்புச் செம்மல் ஆ. பாலகிருஷ்ணனார் பதிப்பிலேயேயாகும்.

வள்ளற்பெருமானார் ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தை மிக விரிவாக ஏழு பிரிவில் எழுதி உபதேசித்தாகக் கேள்வி. அது முற்றிலும் உண்மையானால் மூன்றாவது பிரிவின் தொடர்ச்சியும் மற்ற நான்கு பிரிவுகளும் இதுகாறும் கிடைக்காது இருப்பது நமது தவக் குறைவே ஆகும்.

அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல், புலால் மறுத்தல் கொலை தவிர்த்தல் ஆகியவற்றை வற்புறுத்தி அருளப்பெற்றதே ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம்.

ஆன்ம நெகிழ்ச்சியாகிய ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம் சன்மார்க்கத்தின் முதல் நிலை; அதன் பயனாகிய மரணமிலாப் பெருவாழ்வு சன்மார்க்கத்தின் முடிநிலை. உடல் மூலமே உயிர் இயங்குகின்றது. அதுபோல் ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தின் மூலமே மரணமிலாப் பெருவாழ்வைப் பெற முடியும். ஜீவகாருணிய ஒழுக்கமே கடவுள் வழிபாடு என்பது வள்ளற் பெருமானாரின் அறிவிப்பாகும்.

சன்மார்க்கத்தின் விளக்கமாக வினா விடை முறையில் அருளப்பெற்ற இந்நூலை அன்பர்கள் தினந்தோறும் வாசித்து அருள் இன்பத்தை அடைய வேண்டுகின்றோம்.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்
சுத்த சன்மார்க்கத்தின் முதற்சாதனமாகிய

ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம்

முதற் பிரிவு

ஜீவகாருணிய ஒழுக்கமே கடவுள் வழிபாடு

உலகத்தில் மனிதப் பிறப்பைப் பெற்றுக் கொண்ட வர்கள் இந்தப் பிறப்பினால் அடையத்தக்க ஆன்ம லாபத்தைக் காலமுள்ளபோதே அறிந்து அடைய வேண்டும்.

1. அந்த ஆன்ம லாபம் எது ? என்று அறியவேண்டில் :

எல்லா அண்டங்களையும், எல்லாப் புவனங்களையும், எல்லாப் பொருள்களையும், எல்லா ஜீவர்களையும், எல்லா ஒழுக்கங்களையும், எல்லாப் பயன்களையும், தமது பூரண இயற்கை விளக்கமாகிய 'அருட்சத்தியால்' தோன்றி விளங்க, விளக்கஞ் செய்விக்கின்ற, இயற்கை உண்மை வடிவினராகிய, 'கடவுளின்' பூரண இயற்கை இன்பத்தைப் பெற்று,

எக்காலத்தும், எவ்விடத்தும், எவ்விதத்தும், எவ்வளவும் தடைபடாமல் வாழ்கின்ற **'ஒப்பற்ற பெரிய வாழ்வே'** இந்த மனிதப் பிறப்பினால் அடையத்தக்க ஆன்ம லாபம் என்று உண்மையாக அறியவேண்டும் :

2. இயற்கை இன்பத்தைப் பெற்றுத் தடைபடாமல் வாழ்கின்ற அந்தப் பெரிய வாழ்வை எதனால் அடையக்கூடும் ? என்று அறியவேண்டில் :

கடவுளின் இயற்கை விளக்கமாகிய 'அருளைக் கொண்டே அடையக்கூடும் என்று அறியவேண்டும்.

3. கடவுளின் இயற்கை விளக்கமாகிய 'அருளை' எதனால் பெறக்கூடும்? என்று அறியவேண்டில்;

ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தினால் கடவுள் அருளைப் பெறக்கூடுமல்லது, வேறெந்த வழியாலும் சிறிதும் பெறக்கூடாதென்று உறுதியாக அறிதல் வேண்டும்.

4. கடவுள் அருளை ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தினால் பெறக்கூடு மல்லது வேறெந்த வழியாலும் பெறக்கூடாதென்பது எப்படி என்னில்

அருளென்பது - கடவுள் தயவு, கடவுள் இயற்கை விளக்கம். **ஜீவகாருணியமென்பது** - ஜீவர்கள் தயவு, ஜீவர்கள் ஆன்ம இயற்கை விளக்கம். இதனால் தயவைக் கொண்டு தயவைப் பெறுதலும், விளக்கத்தைக் கொண்டு விளக்கத்தைப் பெறுதலுங்கூடும். வேறொன்றினால் பெறக்கூடாமை

அனுபவமாகலின், ஜீவகாருணியத்தைக் கொண்டு அருளைப் பெறுதல் கூடும். வேறொன்றினாலும் பெறக்கூடாமை நிச்சயம். இதற்கு வேறு பிரமாணம் வேண்டாமென்று அறிய வேண்டும்.

அருளைப் பெறுவதற்கு ஜீவகாருணியமே வழி யாதலால், ஞான வழி என்பதும் சன்மார்க்கம் என்பதும், ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம் என்றும் – அஞ்ஞான வழி என்பதும் துன்மார்க்கம் என்பதும் ஜீவகாருணிய ஒழுக்கமில்லாமையென்றும் அறியப்படும்.

ஜீவகாருணியம் விளங்கும்போது அறிவும் அன்பும் உடனாக நின்று விளங்கும்; அதனால் உபகாரசத்தி விளங்கும். உபகார சத்தியால் எல்லா நன்மைகளும் தோன்றும்.

ஜீவகாருணியம் மறையும்போது அறிவும் அன்பும் உடனாக மறையும் – அதனால் உபகார சத்தி மறையும் – உபகார சத்தி மறையவே எல்லாத் தீமைகளும் தோன்றும்.

ஆகலின், புண்ணியமென்பது – ஜீவகாருணியமொன்றே யென்றும், பாவமென்பது – ஜீவகாருணியமில்லாமை யொன்றே யென்றும் அறியப்படும்.

ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தினால் வரும் விளக்கமே கடவுள் விளக்கமென்றும்; –ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தினால் வரும் இன்பமே கடவுள் இன்பமென்றும் : –இவ் விளக்கத்தையும் இன்பத்தையும் பலகால் கண்டு அனுபவித்துப் பூர்த்தியடைந்த சாத்தியர்களே ஜீவன் முத்தரென்றும், – அவர்களே கடவுளை அறிவால் அறிந்து கடவுள்மயம் ஆவார்கள் என்றும் சத்தியமாக அறிய வேண்டும்.

5. ஆனால், ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம் என்பதென் ? எனில்:

ஜீவர்களுக்கு ஜீவர்கள் விஷயமாக உண்டாகின்ற ஆன்ம உருக்கத்தைக் கொண்டு தெய்வ வழிபாடு செய்து வாழ்தல் என்றறிய வேண்டும்.

6. ஜீவர்கள் விஷயமாக ஆன்ம உருக்கம் எப்போது உண்டாகும் ?

ஜீவர்கள் பசி, தாகம், பிணி, இச்சை, எளிமை, பயம், கொலை இவைகளால்–துக்கத்தை அனுபவிக்கக் கண்ட போதாயினும்–கேட்ட போதாயினும்–இவ்வாறு உண்டாகும் என்று அறிந்த போதாயினும்–ஆன்ம உருக்கம் உண்டாகும் என்று அறியவேண்டும்.

7. ஜீவகாருணியம் உண்டாவதற்கு உரிமை எது ? என்னில் ;

ஜீவர்களெல்லாம் – ஒரு தன்மையாகிய இயற்கை யுண்மை ஏக தேசங்களாய்ச் சர்வ சக்தியுடைய கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப் பட்ட படியால் ஓர் உரிமையுள்ள சகோதரர்களேயாவர். சகோதரர்களுள் ஒருவர் ஒரு ஆபத்தால் துக்கப்படுகின்ற போதும், துக்கப்படுவாறென்று அறிந்த போதும் – அவரை தமது சகோதரரென்று கண்ட மற்றொரு சகோதரருக்கு உருக்கமுண்டாவது சகோதர உரிமையாகலின், ஒரு ஜீவன் துக்கத்தை அனுபவிக்கக் கண்டபோதும், துக்கப்படுமென்று அறிந்த போதும் மற்றொரு ஜீவனுக்கு உருக்க முண்டாவது; 'பழைய ஆன்ம உரிமை' யென்று அறியவேண்டும்.

8. ஜீவர்கள் துக்கப்படுகின்றதைக் கண்டபோதும், சிலர் ஜீவ காருணியமில்லாமல் கடின சித்தர்களாயிருக்கின்றார்கள்; இவர்களுக்குச் சகோதர உரிமையில்லாமற் போவது ஏன்? என்னில்;

துக்கப்படுகின்றவரைத் தமது சகோதரரென்றும், துக்கப்படுகின்றாரென்றும், துக்கப்படுவாரென்றும், அறியத் தக்க **ஆன்ம அறிவு** என்கிற கண்ணானது அஞ்ஞான காசத்தால் மிகவும் ஒளி மழுங்கின படியாலும், அவைகளுக்கு உபகாரமாகக் கொண்ட மனம் முதலான உபநயனங்களாகிய கண்ணாடிகளும் பிரகாச பிரதிபலிதமில்லாமல் தடிப்புள்ள வைகளாக இருந்தபடியாலும் கண்டறியக் கூடாமையாயிற்று. அதனால் சகோதர உரிமை யிருந்தும் ஜீவகாருணியம் உண்டாகாமல் இருந்த தென்று அறியவேண்டும். இதனால் ஜீவகாருணியம் உள்ளவர், **ஆன்ம திருஷ்டி** விளக்கம் உள்ளவர் என்று அறியப்படும்.

9. ஜீவர்களுக்கு பசி, தாகம், பயம் முதலியவற்றால் வரும் துன்பங்கள் எல்லாம், மனம் கண் முதலிய கரணேந்திரிய அனுபவங்களல்லது, ஆன்ம அனுபவங்களல்ல, அதனால் ஜீவகாருணியம் கொள்வதில் விசேஷ பிரயோசனம் இல்லையே? என்னில்;

இந்த தூலதேகத்தில், ஜீவனாக இருக்கின்ற ஆன்மாவும், அறிவுக் கறிவாயிருக்கின்ற கடவுள் இயற்கை விளக்கமும் தவிர, கரணம், இந்திரியம் முதலிய மற்றவைகளெல்லாம் கருவி களாகிய தத்துவ சடங்களே யல்லது சித்துக்களல்ல ஆகலில், சுக துக்கங்களைச் சடங்கள் அனுபவிக்க அறியா. செம்மண் சந்தோஷித்தது, துக்கித்தது என்று சொல்லப்படாது அதுபோல், மனம் சந்தோஷித்தது, துக்கித்தது என்று சொல்லப்படாது. செம்மண்ணினால் தேக வாழ்க்கைக்கு வீடு கட்டிக்கொள்வது போல மனம் முதலான கரணேந்திரியங்களால் ஜீவ வாழ்க்கைக்குக் கடவுளால் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட தேகம் ஒரு சிறிய வீடாகும். இன்ப துன்பங்களை வீட்டிலிருக் கின்றவன் அனுபவிப் பானல்லது, வீடு அனுபவிக்க மாட்டாது. அன்றியும் காசத்தினால் ஒளி மழுங்கப்பட்டு உப நயனங்களாகிய கண்ணாடிகளால் பார்க்கின்ற கண்கள் துன்ப விஷயத்தைக் கண்டபோது அக்கண்கள் நீர் சொரியுமேயல்லது கண்ணாடி நீர் சொரிய மாட்டாது. ஆகலில், ஆன்ம திருஷ்டிக்கு உபநயனங்களாக இருக்கின்ற மனம் முதலான கருவிகள் சுக துக்கங்களை அனுபவிக்க மாட்டா; ஆன்மாவே அனுபவிக்கு மென்று அறிய வேண்டும்.

10. ஒரு ஜீவனுக்குச் சுகம் நேரிட்டபோது மனம் மகிழ்கின்றது; துக்கம் நேரிட்டபோது மனம் தளர்கின்றது; ஆகலில் சுகதுக்கங் களை அம்மனம் அனுபவிப்பதாக அறியப் படாதோ ? என்னில்;

அறியப்படாது, பளிங்கினாற் செய்த வீட்டினுள் இருக்கின்ற வீட்டுத் தலைவனுடைய தேக விளக்கமும், தேகச்சோர்வும், அந்தப் பளிங்கு வீட்டில் பிரதிபலித்துப்

புறத்தில் தோன்றுவது போலவும், கண்களின் மலர்ச்சியும், சோர்வும் அக்கண்களிலிட்ட உபநயனங்களில் பிரதிபலித்துப் புறத்தில் தோன்றுவது போலும், சுகதுக்கங்களால் ஆன்மாவுக்கு உண்டாகிற மகிழ்ச்சியுந் தளர்வும், மனம் முதலான கரணேந்திரியங்களில் பிரதிபலித்துப் புறத்தில் தோன்றுகின்றன. ஆகலில் சுகதுக்கங்கள் ஆன்மாவுக்கே அனுபவமென்றும், சுக துக்கங்களை அறிந்து அனுபவிப்பதற்குக் கரணேந்திரியங்கள் ஆன்மாவுக்கு உபகாரக் கருவிகளாகுமென்றும் அறியவேண்டியது.

11. கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவர்களில் அநேகர் பசி, தாகம், பயம் முதலியவற்றால் மிகவும் துன்பப்படுகிறது ஏன் ? எனில்;

முன் தேகத்தில் ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தை விரும்பாமல் கடின சித்தர்களாகித் துன்மார்க்கத்தில் நடந்த ஜீவர்களா தலால், கடவுள் விதித்த அருளாக்கினைப்படி, பசி, தாகம், பயம் முதலியவற்றால் மிகவுந் துன்பப்படுகிறார்கள் என்று அறியவேண்டும்.

12. முன் தேகம் உண்டென்பது எப்படி ? என்னில்;

ஒரு வீட்டில் குடிக்கூலி கொடுத்துக் குடித்தனஞ் செய்ய வந்த சமுசாரி அதற்கு முன் வேறொரு வீட்டில் குடிக்கூலி கொடுத்துக் குடித்தனம் செய்திருந்தானல்லது, வீடில்லாமல் குடித்தனஞ் செய்யமாட்டானென்றும், இப்போது வந்த வீட்டிலும் கலகம் நேரிட்டால் பின்னும் வேறொரு வீட்டில் குடி போவான் என்றும் அறிவதுபோல், இந்தத் தேகத்தில் ஆகாரக் கூலி கொடுத்துக் குடியிருக்க வந்த ஜீவன், இதற்கு முன்னும் வேறொரு தேகத்தில் அந்தக் கூலியைக் கொடுத்து ஜீவித்திருந்தானல்லது, தேகமில்லாமல் ஜீவித்திருக்க மாட்டானென்றும், இந்தத் தேகத்திலும் கலகம் நேரிட்டால் பின்னும் வேறொரு தேகத்தில் குடிபோவானென்றும், அறியவேண்டும். ஆதலால், முன்னும் பின்னும் ஜீவர்களுக்குத் தேகங்கள் நேரிடும் என்று அறிய வேண்டும்.

13. ஜீவர்கள் முன்தேகத்தில் செய்த பாப கர்மங்கள் இந்தத் தேகத்திலும் வருமென்பது எப்படி ? என்னில்;

ஒரு சமுசாரி முன் குடித்தனஞ் செய்திருந்த வீட்டில் தன் தலைவன் கட்டளைப்படி நடவாமல் துன்மார்க்கர்களை வருவித்து அவர்களோடு கூடிப் பழகியிருந்தானானால் அந்தச் சமுசாரி அந்த வீட்டை விட்டு வேறொரு வீட்டில் குடிவந்த காலத்திலும் அந்தத் துன்மார்க்கர்கள் இந்த வீட்டிலும் வந்து, அவனுடன் பழக்கஞ் செய்வார்கள். அதுபோல், ஒரு ஜீவன் முன் குடியிருந்த தேகத்தில், கடவுள் கட்டளைப்படி நடவாமல் துன்மார்க்கத்தால் பாவ கர்மங்களை விரும்பிச் செய்திருந்தா னானால், அந்த ஜீவன் வேறொரு தேகத்தில் வந்தபோதும் அந்தப் பாவ கர்மங்கள் இப்போது வந்த தேகத்திலும் வந்து அந்த ஜீவனைச் சேருமென்று அறிய வேண்டும்.

14. முன்பிறப்பில் ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தை விட்டுத் துன்மார்க்கத்தில் நடந்த ஜீவர்களை இந்தப் பிறப்பில் பசி, தாகம், பயம் முதலியவற்றால்

துக்கப்படச் செய்வது, கடவுள் அருளாக்கினை நியதி யென்றால் அந்த ஜீவர்கள் விஷயத்தில் காருணியம் வைத்து ஆகாரம் முதலியவை கொடுத்து அவர்கள் துக்கத்தை மாற்றுவது கடவுள் அருளாக்கினைக்கு விரோத மாகாதோ? என்னில்;

ஆகாது. அரசன் தன் கட்டளைக்கு முழுவதும் விரோதித்து, கால்களுக்கு விலங்கிடப்பட்டுச் சிறைச் சாலையில் இருக்கின்ற பெரிய குற்றவாளிகளுக்கும் தன் சேவகர்களைக் கொண்டு ஆகாரங் கொடுப்பிக்கின்றான். அதுபோல், கடவுள் தன் கட்டளைக்கு முழுவதும் விரோதித்துப் பலவகையால் பந்தஞ் செய்யப்பட்டு நரகத்திலிருக்கின்ற பாவிகளுக்கும் தம் பரிவார தேவர்களைக் கொண்டு ஆகாரங் கொடுப்பிக்கின்றார். அரசன் தன் கட்டளைப்படி நடவாமல் வேறுபட்ட சாதாரண குற்றம் உடையவர்களைத் தன்னால் அவர்கள் பெறத்தக்க லாபத்தைப் பெறவொட்டாமல் உத்தியோகத்தினின்றும் நீக்கி, அவர்களுக்கு நல்லறிவு வருவிக்கின்ற நிமித்தம் அவ்விடத்தை விட்டு வேறிடங்களில் வெளிப்படுத்துகிறான். அவர்கள் உத்தியோகம் இழந்தபடியால், சுக போஜன் முதலிய போகங்களையிழந்து, ஊர்ப்புறங்களிற்போய் ஆகாரம் முதலியவை குறித்து அலைந்து வருந்துகின்ற போது, தயவுள்ளவர்கள் கண்டு, ஆகாரம் முதலியவை கொடுக்கின்றார்கள். அதை அரசன் கேட்ட காலத்திலும், கண்ட காலத்திலும், கொடுத்தவர்களை இரக்க முள்ள நல்ல சமுசாரிகள் என்று சந்தோஷித்து உபசரிக் கின்றானே யல்லது கோபிக்கின்றானில்லை.

அதுபோல் கடவுள் தம் கட்டளைப்படி நடவாத சாதாரண குற்றமுடைய ஜீவர்களைத் தமது சத்தியால் அவர்கள் பெறத்தக்க சுகங்களைப் பெறவொட்டாமல் தாம் கொடுத்த சௌக்கிய புவன போகங்களை விடுவித்து, அந்த ஜீவர்களுக்கு நல்லறிவு வருவிக்கும் நிமித்தம் அந்தத் தேகத்தினின்றும் நீக்கி வேறொரு தேகத்தில் விடுகின்றார். அந்த ஜீவர்கள் சௌக்கிய புவன போகங்களை இழந்தபடியால், சௌக்கிய போஜன முதலியவற்றை இழந்து, வேறு வேறிடங்களில் ஆகார முதலியவை இல்லாமல் வருந்தும்போது, தயவுள்ளவர்கள் அந்த வருத்தத்தைக் கண்டு ஆகார முதலியவை கொடுத்தால் அப்படிக் கொடுத்தவர்களை நல்ல இரக்கமுள்ளவர்கள் மேன்மேலும் சுகத்தை அடையக் கடவார்களென்று சந்தோஷித்து உபசரிப்பாரல்லது கோபிக்க மாட்டார். ஆதலால், கடவுள் அருளாக் கினைக்கு ஜீவர்களிடத்து ஜீவர்கள் காருணியம் வைப்பதே சம்மதமென்று உண்மையாக அறிய வேண்டும்.

15. இந்த ஜீவகாருணியத்தால் இகலோக ஒழுக்கம் வழங்குகின்றது ஜீவகாருணியம் இல்லையாகில் இகலோக ஒழுக்கம் எவ்வளவும் வழங்கமாட்டாதென்று அறிய வேண்டும். எப்படி? என்னில்;

ஜீவகாருணியமில்லாத போது - அறிவும் அன்புந் தோன்றா; அவை தோன்றாதபோது, கண்ணோட்டமும்,

ஒருமையும், உபகாரமும் விளங்கா; அவை விளங்காத போது வலிய ஜீவர்களால் எளிய ஜீவர்களொழுக்கம், பொறாமை முதலானவைகளால் தடைப்பட்டழிந்துபோம். பின்பு வலிய ஜீவர்கள் ஒழுக்கங்களும், தாமச ஒழுக்கங்களாகி ஒருவ ரொழுக்கத்தால் மற்றோருவரொழுக்கம் மதத்தினால் சோர்வடைந்து மாறுபட்டழிந்துபோம். ஜீவகாருணிய ஒழுக்கஞ் சிறிதுமில்லாத புலி, சிங்கம் முதலிய மிருகங்கள் வழங்குகின்ற காட்டில் இகலோக ஒழுக்கம் வழங்கவே இல்லை. அதுபோல், ஜீவகாருணிய மில்லாத மனிதர்கள் வழங்குமிடத்திலும் இகலோக ஒழுக்கம் வழங்கவே மாட்டாதென்று அறியவேண்டும்.

16. பரலோக ஒழுக்கம் ஜீவகாருணியத்தால் வழங்குகின்றது. அது இல்லையாயின் பரலோக ஒழுக்கமும் வழங்கமாட்டாது எப்படி? என்னில்:

ஜீவகாருணியம் இல்லாதபோது, அருள் விளக்கம் தோன்றாது அது தோன்றாதபோது, கடவுள் நிலை கைகூடாது. அது கூடாத போது முத்தியின்பம் ஒருவரும் அடைய மாட்டார்கள். அடையாத பட்சத்தில், பரலோக ஒழுக்கம் வழங்கவே மாட்டாதென்று அறிய வேண்டும்.

17. ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம் மிகவும் வழங்காமையால், துன்மார்க்கப் பிறவியே பெருகியெங்கும் புல்லொழுக்கங்களே வழங்குகின்றன; எப்படி? எனில்;

ஜீவகாருணியமில்லாத கடின சித்தர்களெல்லாம் அவரவர் கடின செய்கைக்குத் தக்கபடி, சிலர் நரக வாசி களாகவும்; சிலர் சமுத்திர வாசிகளாகவும்; சிலர் ஆரணிய வாசிகளாகவும்; சிலர் புலி, கரடி, சிங்கம், யாளி, யானை, கடமை, கடா, பன்றி, நாய், பூனை, முதலிய துஷ்ட மிருகங் களாகவும்; சிலர் பாம்பு, தேள் முதலிய விஷ ஜெந்துக் களாகவும்; சிலர் முதலை, சுறா முதலிய கடின ஜெந்துக் களாகவும்; சிலர் காக்கை, கழுகு முதலிய பட்சி சண்டாளங் களாகவும்; சிலர் எட்டி, கள்ளி முதலிய அசுத்தத் தாவரங் களாகவும் பிறந்திருக்கின்றார்கள். ஆதலால், புல்லொழுக்கங் களே மிகவும் வழங்குகின்றன என்றறிய வேண்டும்.

ஜீவகாருணியம் கடவுளருளைப் பெறுவதற்கு முக்கிய சாதனமென்பதுமல்லாமல், அதுவே அந்த அருளின் ஏகதேச விளக்கமென்றும் அறிய வேண்டும். ஜீவகாருணியம் ஆன்மாக்களின் இயற்கை விளக்கம் ஆதலால், அந்த இயற்கை விளக்கமில்லாத ஜீவர்களுக்குக் கடவுள் விளக்கம் அகத்திலும் புறத்திலும் வெளிப்படவே மாட்டாது.

18. ஜீவகாருணியத்திற்கு முக்கியமான லக்ஷியம் எது? என்னில்;

ஆன்மாக்களெல்லாம் இயற்கை உண்மை ஏக தேசங்களாயும் இயற்கை விளக்கமாகிய அருள் அறிவுக்கறிவாய் விளங்குவதற்கு ஒற்றுமை உரிமை இடங்களாயும் இருக்கின்றனவென்றும், அந்த ஆன்மாக்கள் ஜீவர்களாகி,

அதிகரிப்பதற்குப் பூத காரிய தேகங்களே உரிமையாக இருக்கின்றனவென்றும், அந்தத் தேகங்களில் ஆன்மாக்கள் ஜீவர்களாகி, அதிகரியாவிடில் ஆன்ம விளக்கம் மறைபடும் என்றும், அதனால் அருள்விளக்கம் வெளிப்படாதென்றும் அப்போது மூடமுண்டாகுமென்றும், அதுவே ஆன்மாக் களுக்குப் பந்தமாகுமென்றும், அது பற்றி அவசியம் பூதகாரிய தேகம் வேண்டுமென்றும், பூதகாரிய தேகங்களுக்கு மாயை முதற் காரணமாதலால், அந்த மாயையின் விகற்பஜாலங் களாகிய பசி, தாகம், பிணி, இச்சை, எளிமை, பயம், கொலை என்பவைகளால் அந்தத் தேகங்களுக்கு அடிக்கடி அபாயங்கள் நேரிடுமென்றும், அப்படி அபாயங்கள் நேரிடாமல் கரணேந்திரிய சகாயங்களைப் பெற்றதம்அறிவைக் கொண்டு சர்வ ஜாக்கிரதை யோடு முயற்சி செய்து தடுத்துக் கொள்வதற்குத் தக்க அல்ப சுதந்தரம் ஜீவர்களுக்கு அருளாற் கொடுக்கப்பட்டதென்றும், அந்தச் சுதந்தரத்தைக் கொண்டு ஜீவர்களெல்லாம் தேகங்களிலிருந்து அபாயங்களை நீக்கி ஆன்ம லாபத்தைப் பெறுதற்கு முயற்சி செய்யக் கடவரென்றும், ஊழ்வகை யாலும், அஜாக்கிரதையாலும் பசி, தாகம், பிணி, இச்சை, எளிமை, பயம், கொலை என்பவைகளால் வரும் அபாயங்களை நிவர்த்தி செய்து கொள்ள மாட்டாமல் வருந்துகின்ற ஜீவர்கள் விஷயத்தில் அவைகளை நிவர்த்தி செய்விக்கத் தக்க சுதந்தரமுள்ள ஜீவர்கள் காருணியத்தால் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்றும்;

அபர ஜீவகாருணியம்

அப்படி நிவர்த்தி செய்விப்பதில் பசியினால் வரும் துன்பமும் கொலையினால் வருந்துன்பமும் தவிர மற்றவை களால் வரும் துன்பங்களை மாற்றுவது **அபர ஜீவகாருணியம்** ஆதலால், இவ்வுலக இன்பத்தை மாத்திரம் சிறிது உண்டு பண்ணுமென்றும்;

பர ஜீவகாருணியம்

பசியினால் வரும் துன்பத்தையும் கொலையினால் வரும் துன்பத்தையும் நிவர்த்தி செய்விப்பது **பர ஜீவகாருணியம்,** ஆதலால் இவ்வுலக இன்பங்களையும், அளவிறந்த சித்தி இன்பங்களையும் எக்காலத்தும் அழியாத முத்தி இன்பத்தையும் அருளால் அடையப் படுமென்றும்; ஊழ் வகையாலும், அஜாக்கிரதையாலும் அன்னிய ஜீவர்களுக்கு நேரிடுகிற அபாயங்களை நிவர்த்தி செய்விப்பதற்குத் தக்க சுதந்தரமும், அறிவுமிருந்தும், அவ்வாறு செய்யாமல் வஞ்சித்தவர்களுக்கு, இவ்வுலக இன்பத்தோடு மோக்ஷ இன்பத்தை அனுபவிக்கின்ற சுதந்தரம் அருளால் அடையப் படுவதில்லையென்றும் தற்காலத்தில் அனுபவிக்கின்ற புவனபோக சுதந்தரங்களையும் இழந்து விடுவரென்றும் கடவுள் வேதத்தில் விதித்திருக்கின்ற

படியால் ஊழ் வகையாலும் அஜாக்கிரதையாலும் பசி, கொலை என்பவைகளால், வரும் அபாயங்களை நிவர்த்தி செய்துகொள்ளத்தக்க அறிவும் சுதந்தரமுமில்லாத ஜீவர்கள் விஷயத்தில் அவைகளை நிவர்த்தி செய்விக்கத்தக்க அறிவும் சுதந்திரமும் உள்ள ஜீவர்களை வஞ்சியாமல் தயவினால் நிவர்த்தி செய்விப்பதே ஜீவகாருணியத்திற்கு முக்கியமான லட்சியமென்றும்: அதில் சத்தியமாக நம்பிக்கை வைத்துப் பசித்த ஜீவர்களுக்கும் ஆகாரத்தால் பசி நீக்கியும், கொலைபடும் ஜீவர்களுக்குச் செய்வகையால் கொலை நீக்கியும், திருப்தி இன்பத்தை உண்டு பண்ணுவதே மேலான பிரயோஜனம் என்றும் அறிய வேண்டும்.

19. பசி, கொலை, தாகம், பிணி, இச்சை, எளிமை, பயம் என்பவைகளால் வரும் அபாயங்களை நிவர்த்தி செய்விப்பது விதியாக இருக்கவும், இவ்விடத்துப் பசியினாலும், கொலை யினாலும் வரும் அபாயங்களை மாத்திரம் நிவர்த்தி செய்விப்பது விசேஷமென்று குறித்தது ஏன்? என்றறியவேண்டில்;

ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தில், அபர ஜீவகாருணியம் என்றும், பர ஜீவகாருணியமென்றும் இருவகையாம். அவற்றில் பசி நீக்கலும் கொலை நீக்கலும் பர ஜீவகாருணிய மாதலால் விசேஷமாகக் குறிக்கப்பட்டது என்றறிய வேண்டும்.

தாகம்

அன்றியும், பசியினால் வருந்துகின்ற ஜீவர்களுக்குப் பசியை நிவர்த்தி செய்விக்கின்ற தயவுடையவர்கள், தாகம் நீங்குதற்குத் தண்ணீர் கொடாமலிரார்கள். தண்ணீர் கொடுப்பது பிரயாசமுமல்ல. தண்ணீர் ஏரி, குளம், கால்வாய் முதலான இடத்து மிருக்கின்றது. தாகத்தால், மாற்றிக் கொள்ளத்தக்க ஏகதேச அபாயம் நேரிடுமேயல்லது, அதனால் தேகத்திற்கு ஆனி நேரிடாது; பசியினால், மாற்றிக் கொள்ளக்கூடாத கெடுதி தேகத்திற்கு நேரிடும்.

பிணி

பசியினால் வரும் துன்பத்தை நிவர்த்தி செய்விக்கத்தக்க தயவு உடையவருக்குப் பிணியினால் வரும் துன்பத்தை நிவர்த்தி செய்விப்பதற்குத் தயவுண்டாகாமலிராது. பசி மிகுதியினாலேயே பிணிகள் விருத்தியாகின்றன. ஆகாரப் பக்குவங்களாலேயே அப்பிணிகள் நீங்குகின்றன. பிணிக்கு வேறு மருந்து கொடுப்பினும் பத்திய ஆகாரமே தேகம் நிற்பதற்கு அவசியமான ஆதாரமாயிருக்கின்றது. பிணியோடு தேகத்தை நெடுநாள் வைத்திருக்கக்கூடும்; ஒரு நாளாகிலும் ஆகாரமில்லாமல் தேகத்தை வைத்திருக்கக்கூடாது.

இச்சை

பசித்தவர்களுக்கு ஆகாரத்தால் பசி நீக்குவிக்கின்ற தயவுடையவர்களுக்கு, இச்சையால் வருந் துன்பங்களை

நீக்குவிப்பதற்குத் தயவு வராமலிராது. ஜீவர்களுக்கு உள்ளபடி பசி நேரிடுமாகில் ஆகாரத்திலல்லது மற்றொன்றிலும் இச்சையே இராது. ஆகாரங் கிடைக்கில் உண்டு பசி தீர்ந்தவர், தம் இச்சையைச் சிறிய முயற்சிகளால் முடித்துக் கொள்ளவும் கூடும்; அல்லது சமாதானஞ் செய்து கொள்ளவும் கூடும். இச்சையோடு பலநாள் தேகத்தை வைத்திருக்கலாம் பசியோடு ஒருநாளும் வைத்திருக்க முடியாது.

எளிமை

பசித்த ஜீவர்களுக்கு ஆகாரத்தால் பசியை நிவர்த்தி செய்விக்கின்ற தயவுள்ளவர்களுக்குச் சுதந்தரமற்ற ஜீவர்களது எளிமையை நீக்கத் தயவு வராமலிராது. பசியினால் வருந்துகின்ற எளிமைக்கு மேற்பட்ட எளிமையே இல்லை. எளிமையைச் சிலநாள் சென்று மாற்றிக்கொள்ளக் கூடும். பசியை அவ்வாறு மாற்றிக்கொள்ளக் கூடாது. எளிமையோடு தேகத்தை வைத்திருக்கக்கூடும். பசியோடு வைத்திருக்க முடியாது.

பயம்

பசியை நிவர்த்தி செய்விக்கின்ற தயவுடையவருக்குப் பயத்தை நிவர்த்தி செய்விப்பதில் தயவு வராமலிராது. பசியினால் வரும் பயத்திற்கும் கொலையினால் வரும் பயத்திற்கும் மேற்பட்ட பயமேயில்லை. பயத்தை உபாயத்தால் நீக்கிக்கொள்ளக் கூடும். பசியை உபாயத்தால் நீக்கிக்கொள்ளக் கூடாது. பயத்தோடு தேகத்தை வைத்திருக்கலாம்; பசியோடு வைத்திருக்கப் படாது. பசியினால் வரும் அவத்தைகளும், துன்பங்களும், கொலையினால் வரும் அவத்தைகளும், துன்பங்களும் தம்முள் ஒத்திருக்கின்றன. ஆகலால், **பசியினால் வரும் துன்பத்தையும், கொலையினால் வரும் துன்பத்தையும் நிவர்த்தி செய்விப்பதே ஜீவகாருணியத்திற்கு முக்கிய லட்சியம் என்றறிய வேண்டும்.**

20. பசியினால் வருந் துன்பத்தை நீக்குதலும், கொலையினால் வருந் துன்பத்தை நீக்குதலும் ஜீவகாருணியத்திற்கு முக்கிய லக்ஷியமாக இருக்கவும், இவ்விடத்தில் பசி நீக்குதலை மாத்திரம் அடிக்கடி வலியுறுத்துவது ஏன்? எனில்:

ஒரு ஜீவன், பசியினால் கொல்லப்படும் என்பதை அறிந்து காருணியத்தால் பசியை நீக்கி உயிர் பிழைக்கும்படி செய்பவர், வேறு வகையால் உயிர்க்கொலை நேரிட்டால் அதற்கிரங்கி அந்தக் கொலையால் வருந் துன்பத்தை நிவர்த்தி செய்யாமலிரார்கள். கொலையால் வருந் துன்பத்தை நிவர்த்தி செய்யாதவர்கள், பசியால் வருந் துன்பத்தையும் நிவர்த்தி செய்விக்க தக்க தயவுடையவர்களாகார்கள். பசியால் வருங் கொலையை, ஆகாரத்தாலன்றி வேறு வகையால் நிவர்த்தி செய்விக்கப் படாது; பகை முதலியவற்றால் வருங் கொலையை அநேக உபாயத்தால் நிவர்த்தி செய்விக்கக் கூடுமாதலால்,

கொலையால் வருந் துன்பத்தைப் பசியால் வரும் துன்பத்தி லமைத்து அடிக்கடி வலியுறுத்துகின்றது என்றறிய வேண்டும்.

அன்றியும், தாகத்தால் வருந்துகின்றவரும், பிணியால் வருந்துகின்றவரும், இச்சையால் வருந்துகின்றவரும், எளிமையால் வருந்துகின்றவரும், பயத்தால் வருந்துகின்றவரும், பசி வருத்தமுண்டாகும் போது அவ்வவ் வருத்தங்களை எல்லாம் மறந்து பசி வருத்தம் மேற்பட்டு ஆகாரந்தேட முயற்சி செய்கின்றார்கள்.

அன்றி, அரசன் ஆக்கினையால் கொலைக்குற்றம் பற்றிக் கொலை செய்ய விதிக்கப்பட்ட குற்றவாளியும் பசி வந்தபோது தன் பயத்தையும் துன்பத்தையும் மறந்து அந்தப் பசியை மாற்றிக் கொள்ள முயலுகிறான்.

வைத்தியரால் தாம் இறந்து விடுவது நிச்சயமென்று தெரிந்து கொண்ட வியாதியாளரும், மூப்பாளரும், பசி வந்த போது, தமது துன்பத்தை மறந்து, பசி நீக்க முயலுகின்றார்கள்.

பசிக்குத் தயவினால் ஆகாரங் கொடுக்கத் துணிந்தவன் வேறு வகையால் ஜீவர்கள் இம்சைப்பட்டு அழிவதற்குச், சம்மதிக்கவே மாட்டான். ஆகலினும் பசியால் வருந் துன்பத்தை நிவர்த்தி செய்விக்கிற தருமத்தை அடிக்கடி வலியுறுத்துவதென்றறிய வேண்டும்.

21. பசியினால் வரும் கெடுதி எல்லா ஜீவர்களுக்குந் தேக நாசஞ் செய்வது உண்மையானால், எல்லா ஜீவர்கள் பசியையுமறிந்து நிவர்த்தி செய்விக்க வேண்டும்; அப்படி நிவர்த்தி செய்விக்கத் தொடங்கில் கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட தேவர், மனிதர், நரகர், மிருகம், பறவை, ஊர்வன, தாவரம் என்கிற இவ்வேழு வகைப்பட்ட அளவிறந்த பேதங்களுடைய ஜீவர்களது பசியை அறிந்து நீக்குவது அசாத்தியமாகுமே? என்னில் –

தேவர்கள், மனித சுதந்தரத்தினும் மேற்பட்ட சுதந்தர முடையவர்களாய்த் தங்களுக்கு நேரிட்ட பசியைத் தங்கள் முயற்சியினாலேயே மாற்றிக் கொள்ளத்தக்க வல்லபமுடைய வர்கள் ஆதலால், அவர்கள் பசியைக் குறித்து மற்றவர்கள் யோசிப்பது அவசியமல்ல என்றும், தேவர்களுக்கும் பசி நேர்ந்தால் துன்பமுண்டாகுமேயென்று இரங்குவது மாத்திரம் அவசியமென்றும்;

நரகர்; நாம் பசியாற்றுவிக்கத் தக்க இடங்களில் இல்லாமல் வேறிடங்களிலிருக்கின்றபடியாலும், நரகர் பசிக்குத் தண்டனை பரிவாரங்களால் பசியாற்றுவித்தலாலும், அந்நரகர் பசியைக் குறித்து யோசிப்பது அவசியமல்ல வென்றும், அந்நரகரும் பசி நேரிடில் வருந்துவார்களே என்று இரங்குவது மாத்திரம் அவசியமென்றும்;

ஊழ்வகையினால் சிறிதுஞ் சுதந்தரமில்லாத மரம், புல் முதலிய தாவரங்களில் மனிதர் தங்கள் வாழ்க்கைக்குச்

சகாயமாகத் தங்கள் முயற்சியால் விளைவிக்கின்ற தாவர வர்க்கங்களுக்குப் பசி குறித்து நீர் விடுவது அவசியமென்றும், மற்றைத் தாவர வர்க்கங்களெல்லாம் அருள் நியதியின்படி ஆகாரங் கொடுப்பிக்க உயிர்த்திருக்கின்றன. ஆதலால் அவைகளுக்கு எல்லாம் பசியறிந்து ஆகாரம் கொடுப்பது நமது சுதந்தரமல்ல கடவுள் சுதந்தரமென்றும், அவை குறித்து யோசிப்பது அவசியம் அல்லவென்றும், ஆகாரமில்லாவிடில் வருந்துமேயென்று இரங்குதல் மாத்திரம் அவசியமென்றும்:

நிலத்திலும் நீரிலும் ஊருகின்ற உயிர்களுக்கும், பறவைகளுக்கும், மிருகங்களுக்கும் அவ்வவற்றின் ஊழ் வகைக்குத் தக்கப்படி அருள் நியதி ஆகாரங் கொடுப்பிக்க உண்டு பசியாறுகின்றனவென்றும், அவ்வவைகளுக்குத் தக்க ஆகாரம் அறிந்து கொடுப்பது நமது சுதந்தரமல்ல, கடவுள் சுதந்தர மென்றும், அவைகளில் மனிதர் வாழ்க்கைக்குச் சகாயமாகத் தங்கள் சுதந்தரத்தால் சம்பாதித்துக் கொள்ளுகின்ற பசு, எருது, எருமை, கடா, ஆடு, குதிரை முதலிய சில மிருகங்களுக்கு ஆகாரங் கொடுத்துப் பசியாற்றுதல் அவசியமென்றும்;

மனிதர்களில், ஆண்மக்கள், பெண்மக்கள் என்றிருவகைப் பட்ட எல்லா மனிதர்களுக்கும், பசியால் வரும் நஷ்டங்களும், துன்பங்களும் பசி நிவர்த்தியால் வரும் லாபங்களும், இன்பங்களும் பொதுவில் ஒரு தன்மை யாயிருத்தலாலும்; – பசியால் வரும் நஷ்டங்களையும் துன்பங்களையும் மன முதலான அந்தக்கரண விருத்தியினாலும் கண் முதலான இந்திரியங்களாலும், மிகவும் அறிந்து கொள்கின்ற ஆன்ம அறிவு ஒத்திருத்தலாலும்; மனிதர்களுக்கு ஊழ்வகையினால் அருள் நியதியின்படி கொடுப்பிக்கின்ற ஆகாரமட்டில் ஜீவித்துத் தேகத்தை வைத்திருக்கக் கூடாமை யாலும்; –தங்கள் முயற்சியாலும், அறிவாலும், சுதந்தரத் தாலும் சம்பாதிக்கின்ற, ஆகாமிய ஆகாரத்தாலும் பசியை நீக்கித் தேகத்தை வைத்திருக்க வேண்டுமாதலாலும் ஆகாமியத்தால் சம்பாதிக்கின்ற ஜீவ சுதந்தரம் மனிதர்களுக்கு அருளால் மிகவுங் கொடுக்கப்பட்ட படியாலும்! ஊழ்வகையால் ஆகாரம் நேரிடாமல் பசித்து வருந்தும்படியாகவும்; அந்தப் பசியை நீக்கும் நிமித்தம் ஒருவரையொருவர் எதிர்பார்க்கும்படியாகவும்; அவர் தயவினால் ஆகாரங் கொடுத்து அப்பசியை நீக்கி அவரை நன் முயற்சியிற் செலுத்தவும், ஆகாரங் கொடுத்தவர் சித்திமுத்திகளை அடையவும், அருள் நியதியாக விதிக்கப்பட்ட படியாலும்;

மனிததேகம் மற்ற ஜீவதேகம்போல இலேசிலே எடுக்கக் கூடாதாகலாலும், மனித தேகத்தில் ஆன்ம விளக்கமும் அருள் விளக்கமும், மிகவும் விளங்குதலாலும்,

இந்த மனித தேகம் போனால் மீளவும் இந்தத்தேகம் வருமென்கிற நிச்சயமில்லாமையாலும்,

இந்த மனித தேகம் முத்தியின்பம் பெறுதற்கே எடுத்த தேகமாதலாலும்,

இந்த மனித தேகம் மாத்திரமே முதல் சிருஷ்டி தொடங்கிக் கடவுள் சம்மதத்தால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட உயர்ந்த அறிவையுடைய தேகமாதலாலும்,

மனிதர்கள் மாத்திரம் பசியாற்றுவிக்கின்ற ஜீவகாருணிய விதியைப் பொதுவில் அவசியம் உறுதியாகப் பிடிக்க வேண்டுமென்றும், கடவுள் விதித்திருக்கின்றபடியால், பசியை ஆகாரத்தினால் நிவர்த்தி செய்விக்கின்ற ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம் மனிதர்களிடத்தே பெரும்பான்மை நடத்த வேண்டுமென்று அறியவேண்டும்.

22. ஊழ்வகைக்குத் தக்கபடி மிருகம், பறவை முதலிய ஜீவர் களுக்கு அருளால் நியதி ஆகார மாத்திரம் இருக்க மனிதர்களுக்கு மாத்திரம், ஊழ் நியதி ஆகாரத்தோடு ஆகாமிய முயற்சி ஆகாரமும் வேண்டுவது அவசியமென்றது, எப்படி என்னில்;—

மனிதர்கள் பிராரத்தப்படி நியதி ஆகாரத்தைப் புசித்துப் பிராரத்த அனுபவத்தை நீக்கிக் கொண்டு, ஆகாமியத்தால் முயற்சியாகாரத்தைப் புசித்துக் கரணேந்திரிய தேகத்தை வலுவுள்ளதாகச் செய்து கொண்டு, சன்மார்க்க சாதனத்தை அனுசரித்துச் சித்திமுத்தி இன்பங்கள் பெறக்கடவரென்று கடவுள் விதித்திருக்கின்றபடியால், மனிதர்களுக்குப் பிராரத்த ஆகாரமும் ஆகாமிய முயற்சி ஆகாரமும், அவசியம் வேண்டுமென்று அறியவேண்டும். மிருகம், பட்சி ஊர்வன, தாவரம் என்கிற ஜீவதேகங்கள் தண்டனை நிமித்தம் விதித்த தேகங்களாதலால், பிராரத்த ஆகாரம் கடவுள் விதித்த வண்ணம் அருட்சத்தியால் தடைபடாமல் கொடுக்கப்படும் ஆகலில், ஆகாமிய ஆகாரம் சம்பாதிக்க வேண்டாமென்றறிய வேண்டும்.

23. ஆனால் ஜீவகாருணியம் எல்லா ஜீவர்களுக்கும் பொது வென்று முதலில் குறிக்கப்பட்டது என்ன? எனில்;—

ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தில் முக்கியமாக எல்லா மனிதர்களுக்கும் பொதுவில் பசியினால் வரும் துன்பத்தை நிவர்த்தி செய்து ஆகாரத்தினால் திருப்தி இன்பத்தை உண்டு பண்ண வேண்டுமென்றும்,

பசியைப் போல் வேறு வகையினால் ஜீவகொலை நேரிடுவதனால் அந்த ஜீவ கொலையைத் தம்மாற் கூடிய வரையில் எவ்விதத்திலாயினும் தடை செய்து உயிர் பெறுவித்துச் சந்தோஷிப்பிக்க வேண்டுமென்றும்,

பிணி, பயம் முதலிய மற்ற ஏதுக்களால் ஜீவர்களுக்குத் துன்பம் நேரிடில் அத்துன்பங்கள் தங்களால் நீக்கத்தக்கவை களாகில் நீக்க வேண்டுமென்றும்,

மிருகம், பறவை, ஊர்வன, தாவரம் முதலிய ஜீவர்களிடத்துப் பயத்தினால் வரும் துன்பத்தையும்,

கொலையினால் வரும் துன்பத்தையும் எவ்விதத்தும் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்றும்,

அவற்றுள் துஷ்ட ஜீவர்களிடத்தும் சிறிது பயத்தினால் வரும் துன்பம் மாத்திரமே அல்லது கொலையினால் வரும் துன்பங்களைச் செய்யப்படாது என்றும்,

இவ்வகை முழுதும் ஜீவகாருணியமே ஆதலால், எல்லா உயிர்களிடத்தும் ஜீவகாருணியம் வேண்டுமென்று கடவுளால் ஆணை செய்ததென்றறிய வேண்டும்.

24. மனிதர்கள், தங்கள் வாழ்க்கைக்குச் சகாயமாகச் சம்பாதிக்கின்ற உயிர்களில் சில உயிர்கள், தாமச ஆகாரமாகிய மாமிச ஆகாரஞ் செய்வதனால், அவைகளுக்குப் பசியாற்றுவிக்கும் போது அந்த ஆகாரத்தைக் கொடுத்து ஆற்றுவிக்கப்படாதோ? என்னில்:—

ஒரு ஜீவனைக்கொன்று ஒரு ஜீவனுக்கு மாமிசத்தால் பசியாற்றுதல் ஜீவகாருணிய ஒழுக்கமேயல்லவென்றும் - கடவுள் சம்மதமும் அல்லவென்றும்-இயற்கைக்கு முழு விரோதமென்றும் அறிய வேண்டும்.

எல்லா ஜீவர்களும் இயற்கையுண்மை ஏகதேசங்களாகிக் கடவுள் இயற்கை விளக்கமாகிய அருளுக்கு இடமாக இருக்கின்றபடியாலும், கடவுள் இயற்கை விளக்கம் மறைபடும் போது ஜீவத்தன்மை இல்லாதபடியாலும், கடவுளியற்கை விளக்கமும், ஜீவனியற்கை விளக்கமும், ஒன்றோடொன்று மாறுபடாததாலும், கடவுளியற்கை விளக்கமும் ஜீவன் இயற்கை விளக்கமும், அந்தந்தத் தேகங்களிலும் விளங்குகின்றபடியாலும், ஒரு ஜீவனை வதைத்து அதனால் மற்றொரு ஜீவனுக்குப் பசியாற்றுதல் ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்திற்கு முழு விரோதமென்றே அறியவேண்டும்.

25. புலி, சிங்கம் முதலிய மிருகங்கள் மற்றொரு ஜீவனைக் கொன்று தின்று தாமச ஆகாரத்தால் பசியாற்றித் திருப்தி இன்பத்தையடைந்து சந்தோஷிக்கின்றன; அந்தச் சந்தோஷம் கடவுளியற்கை விளக்க ஏகதேசமும், ஜீவன் இயற்கை விளக்க நிறைவும் என்றும் கொள்ளக் கூடாதோ? என்னில்,

கூடாது-தாமச ஆகாரத்தால் பூரணசத்துவமாகிய கடவுள் இயற்கை விளக்க ஏகதேசமும் சத்துவமாகிய ஆன்ம இயற்கை விளக்கமும் விளங்கா. இருளால் ஒளி விளங்காதது போல்.

26. இதைத் தாமச ஆகாரமென்பது என்னை? எனில்,

கடவுள் விளக்கம் வெளிப்படாதபடி ஆன்ம விளக்கத்தை மறைத்த இம்சை ஆகாரமாதலால் தாமச ஆகாரமாயிற்று.

27. இந்த ஆகாரத்தால் வந்த திருப்தியின்பமாகிய சந்தோஷ விளக்கம் எதனுடைய விளக்கம்? எனில்,

அனாதி பசுகரண மாயா விளக்கம் என்று அறியவேண்டும்.

28. பசு என்பது என்னை? எனில்,

ஆணவம், மாயை, கன்மம் என்கிற மும்மல பந்தத்தால் ஒன்றுபட்டு அறிவிழந்த ஆன்மாவையே பசுவென்பது.

29. அப்பசுவிற்கு விளக்கந் தோன்றுவது எப்படி? என்னில்;-

சூரியனை மறைத்த மேகவண்ணத்திலுள்ள இருளின் இடத்தும் சூரியப் பிரகாச விசேஷம் தோன்றுதலால் அவ்விருளும் விளக்கமாக வழங்குகின்றது; அதுபோல், அசுத்த மாயா கரணங்களும் தாமச குணமும் இருள் வண்ணமுடைய வாயினும், தம்மால் மறைக்கப்பட்ட பரஜீவ விளக்க விசேஷத்தால், அசுத்த மாயா கரணமும், தாமச குணமும் விளக்கமாக வழங்குகின்றன. இதனால் மாமிச ஆகாரத்தில் வரும் விளக்கம், அசுத்த மாயா கரண விளக்கமேயென்று அறிய வேண்டும்.

தாவரங்களும் உயிர்கள்தான்

30. ஆனால் மரம், புல், நெல் முதலான தாவரங்களும் உயிராகவே சொல்லப்படுகின்றதே, அவைகளை இம்சை செய்து ஆகாரமாகக் கொண்டால் அவை தாமச ஆகாரமல்லவோ? அதனால் வந்த சந்தோஷம் அசுத்த மனோகரண சந்தோஷமல்லவோ? என்னில்;-

மரம், புல், நெல் முதலான தாவரங்களும் உயிர்கள்தான். அவைகளை இம்சை செய்து ஆகாரங் கொண்டால் அது ஏகதேச தாமச ஆகாரந்தான்; அந்த ஆகாரத்தால் வந்த சந்தோஷமும் அசுத்த கரண சந்தோஷந்தான்; ஆனாலும் அப்படியல்ல.

மரம், புல், நெல் முதலான ஜீவர்கள் பரிசமென்கிற ஓரறிவையுடைய ஜீவர்களாதலாலும், அவ்வுடம்பில் ஜீவ விளக்கம் ஒரு சார் விளங்குதலாலும், அவ்வுயிர்கள் தோன்றும் வித்துக்களும் மற்ற வித்துக்கள்போல் சடமாதலாலும், அவ்வித்துக்களை நாமே விதைத்து உயிர் விளைவு செய்யக் கூடுமாதலாலும், அவ்வுயிர்களை வேறு செய்யாமல் அவ்வுயிர்களிடத்து உயிரில்லாமல், உயிர் தோன்றற்கிடமான சடங்களாகத் தோன்றிய வித்துக் களையும், காய்களையும், கனிகளையும், பூக்களையும், கிழங்குகளையும், தழைகளையும், ஆகாரங்களாகக் கொள்வதேயன்றி அவ்வுயிருள்ள முதல்களை ஆகாரமாகக் கொள்ளாதபடியாலும், அவைகளில் வித்து, காய், கனி முதலானவை கொள்ளும்போது, சுக்கிலம், நகம், ரோமம் முதலியவைகளை வாங்கும்போது, இம்சை உண்டாகாமை போல், இம்சை உண்டாகாதபடியாலும், தாவர வர்க்கங்களுக்கு மனமுதலான அந்தக் கரணங்கள் விருத்தியில்லாதபடியாலும், அது உயிர்க்கொலையுமல்ல துன்பம் உண்டுபண்ணுவதுமல்ல; அதனால் அது ஜீவகாருணிய விரோதமாகாது. அந்த ஆகாரத்தால் வந்த சந்தோஷமும் ஜீவ விளக்க சகிதமான கடவுள் விளக்கமே யாகுமென்று அறியவேண்டும்.

31. மரம் முதலிய தாவரங்களில் தோன்றிய வித்துக்களை இனி உயிர் ஏறுதற்கிடமாகிய சடங்களென்பது எப்படி? என்னில்;

வித்துக்களில் ஜீவனிருந்தால் நிலத்தில் விதையா முன்னமே விளைய வேண்டும். நிலத்தில் விதைத்த காலத்தும், சில வித்துக்கள் விளையாமலே இருக்கின்றன, அன்றியும் வித்தென்பது காரணம். இந்தக் காரணம், உடம்பு தோன்றுதற்கே யென்று சிறுபிள்ளைகளாலும் அறியப்படும். அன்றி, உயிர் நித்தியம்; உடம்பு அநித்தியம்; நித்தியமான உயிர் காரணம் வேண்டாது; அநித்தியமாகிய உடம்பே காரணம் வேண்டும். ஆகலில், வித்துக்களைச் சடமென்று அறிய வேண்டும்.

32. ஆனால் வித்துக்களினிடத்து ஆன்மாக்கள் ஏறுவது எப்படி? என்னில்;–

நிலத்திற் கலந்த வித்திற்கு நீர் விடில் அந்த நீரின் வழியாகக் கடவுள் அருள் நியதியின்படி ஆன்மாக்கள் அணுத்தேகத்தோடு கூடி நிலத்திற் சென்று அந்நிலத்தின் பக்குவ சத்தியோடு கலந்து வித்துக்களினிடமாகச் செல்கின்றனவென்று அறியவேண்டும்.

33. முளைகளையே பிடுங்கப்படாதென்று சிலர் சொல்லுகின்றார்கள்; வித்து, காய், இலை முதலியவைகளைப் புசிக்கலாம் என்று சொல்வது எப்படி? என்னில்;–

வித்து நிலத்திற் படிந்தபின் நீர்வழியாக ஆன்மாவானது சென்று பக்குவ சத்தியிற் கலந்து வித்திலேறி முளைத்த படியால் முளையானது வித்து, காய் முதலியவைகளைப் போலச் சடமல்ல, ஆகலால், முளைகளைப் பிடுங்கப்படா தென்பது உண்மையென்றறிய வேண்டும்.

தாவர ஆகாரம்

34. வித்து, காய், கனி முதலியவற்றில் உயிர்க் கொலையில்லா விடினும், நகம், ரோமம், சுக்கிலம் முதலிய வற்றிலிருக்கிற அசுத்தமாவதில்லையோ? என்னில்;–

தத்துவ விருத்தியும், தாது விருத்தியும் இல்லாதபடியால் அசுத்தமுமில்லை ஆகலில், மரம், புல், நெல் முதலியவைகளின் வித்து, காய், கனி, தழை முதலியவற்றைப் புசிப்பது ஜீவகாருணிய விரோதமல்லவென்றறிய வேண்டும்.

மாமிச ஆகாரம் நியதியல்ல

35. மாமிச ஆகாரம் புலி முதலாகிய துட்ட மிருகங்களுக்கு நியதியாகாரம் அல்லவோ? என்றறிய வேண்டில்;

அது அவ்வுயிர்களுக்குச் சிருஷ்டி நியதி ஆகாரமல்ல; பரம்பரை வழக்கத்தாற் பெற்ற ஆகாரமென்றறிய வேண்டும். ஆகலில் அதை நிவர்த்தி செய்வித்துச் சத்துவ ஆகாரங்களைப் புசிக்கும்படி செய்யவுங்கூடும். ஒரு சீலமுடையவன் கிரகத்தில் வழங்குகின்ற பூனைக்கும், நாய்க்கும் வேறிடங்களிற் போய்

அசுத்த ஆகாரங்கொள்ளாமல் காவல் செய்து அடிநாள் தொடங்கிச் சுத்த ஆகார வழக்கமே செய்விக்கின்றான்; அவைகள் அவைகளைப் புசித்து உயிர் வழங்கி வருகின்றன; அப்படியே புலி, சிங்கம் முதலிய துட்ட வர்க்கங்களையும் மேல்நின்று சுத்த ஆகாரத்தில் பழக்குவாரில்லாமையால் அசுத்த ஆகாரங்களைப் பழக்கத்தாற் புசிக்கின்றனவென்று அறியலாம்.

ஆகலில் ஒரு ஜீவனைக் கொன்று மற்றொரு ஜீவனுக்குப் பசியாற்றுவித்தல் கடவுளருளுக்குச் சம்மதமுமல்ல, ஜீவகாருணிய ஒழுக்கமும் அல்லவென்று சத்தியமாக அறிய வேண்டும்.

இந்த ஜீவகாருணிய மென்கின்ற சாதனத்தில் சாத்திய மாகின்ற இன்பம், அபர இன்பமென்றும் பர இன்பம் என்றும் இருவகைப்படும்.

அபர இன்பம்

இச்சை முதலியவைகளைப் பற்றி உண்டாகின்ற துன்பத்தை நிவர்த்தி செய்விப்பதில் வருமின்பம் **அபர இன்ப** மாகும். அவை இம்மையில் அனுபவிக்கின்ற இன்பங்களில் சிலவென்று அறியவேண்டும்.

36. அவை எவை? என்னில்:–

உடுப்பதற்கு வஸ்திரமில்லாமலும், இருப்பதற்கு இடமில்லாமலும், உழுவதற்கு நிலமில்லாமலும், பொருந்து வதற்கு மனைவியில்லாமலும், விரும்பியபடி செய்வதற்குப் பொருள் முதலிய வேறு வேறு கருவிகளில்லாமலும், துன்பப்படுகின்ற ஜீவர்கள் விஷயத்தில் ஜீவகாருணியந்தோன்றி, உடுப்பதற்கு வஸ்திரம், இருப்பதற்கு இடம், உழுவதற்கு நிலம், பொருந்துவதற்கு பெண், விரும்பியபடி செய்வதற்கு பொருள் முதலானவை கொடுத்தபோது, பெற்றுக்கொண்டவர்களுக்கு உள்ளிருந்து முகத்தினடமாகத் தோன்றுகின்ற இன்ப விளக்கமும், அந்த இன்பத்தைக் கண்டு கொடுத்தவர்களுக்கு உண்டாகின்ற இன்ப விளக்கமும் கடவுள் கரணத்தில் ஏக தேசமும், ஜீவகரணத்திற் பூரணமுமாகத் தோன்றுகின்றவை யாகலால், அது அபர இன்பமென்று அறியவேண்டும்.

பர இன்பம்

பசியினால் வருந்துன்பத்தை நிவர்த்தி செய்விப்பதில் வருமின்பம் **பரஇன்பமாகும்**. அவை இம்மையில் போக சித்திகளாலும், யோக சித்திகளாலும், ஞான சித்திகளாலும் வருகின்ற இன்பங்களும், முடிவில் அனுபவிக்கப்படும் மோட்ச இன்பமும் ஆகுமென்றறிய வேண்டும். உண்பதற்கு ஆகாரமில்லாமல் சோர்வடைந்த ஜீவர்களுக்கு ஜீவ காருணியத்தால் ஆகாரங்கொடுக்க, உண்டு பசி நீங்கிய தருணத்தில், அந்த ஜீவர்களுக்கு அகத்தினிடத்தும், முகத்தினி டத்தும் தழைத்து பொங்கித் ததும்புகின்ற இன்பமும், அது

கண்டபோது கொடுத்தவர்களுக்கு அகத்திலும் முகத்திலும் அவ்வாறு உண்டாகின்ற இன்பமும், ஆன்ம சகிதமாகிய கடவுள் கரணத்திற் பூரணமாகத் தோன்றுகின்றவையாகலால், பர இன்பமென்று அறிய வேண்டும்.

வஸ்திரம், இடம், நிலம், பெண், பொருள் முதலான வைகள் இல்லாமல் துன்பப்படுகின்றவர்கள், அத்துன்பங்களை மனவெழுச்சியால் சகித்துக்கொண்டு உயிர்தரித்துத் தங்களாற் செய்யக் கூடிய முயற்சியைச் செய்யக்கூடும். பசியினால் துன்பம் நேரிட்டபோது மனவெழுச்சியால் அத்துன்பத்தைச் சகித்துக் கொள்ளக்கூடாது. சகிக்கத் தொடங்கில் உயிரிழந்து விடுவார்கள்.

பசியின் சகியாமை

பசி நேரிட்டபோது

பெற்றவர்கள் பிள்ளைகளை விற்றும், பிள்ளைகள் பெற்றவர்களை விற்றும், மனைவியைப் புருடன் விற்றும், புருடனை மனைவி விற்றும், அந்தப் பசியினால் வரும் துன்பத்தை மாற்றிக்கொள்ளத் துணிவார்களென்றால், அன்னியமாகிய வீடு, மாடு, நிலம், உடைமை முதலியவைகளை விற்றுப் பசியை நீக்கிக் கொள்வார்கள் என்பது சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

உலக முழுவதும் ஆளுகின்ற சக்கரவர்த்தியாகிய அரசனும் பசி நேரிட்டபோது தனது அதிகாரவுயர்ச்சி முழுவதும் விட்டுத் தாழ்ந்த வார்த்தைகளால் ' பசி நேரிட்டது என்ன செய்வது' என்று அருகிலிருக்கின்ற அமைச்சர் களிடத்துக் குறை சொல்லுகிறான்.

பகைவரால் எறியப்பட்டு 'மார்பிலுருவிய பாணத்தையும் கையாற் பிடித்துக் கொண்டு, எதிரிட்ட பகைவரையெல்லாம் அஞ்சாது ஒரு நிமிஷத்தில் வெல்லத்தக்க சுத்த வீரரும், பசி நேரிட்டபோது சௌகரியத்தையிழந்து பசிக்கு அஞ்சிப் பக்கத்தில் நிற்கின்றவரைப் பார்த்து 'இளைப்பு வருமே! சண்டை எப்படிச் செய்வது!' என்று முறையிடுகின்றார்கள்.

இவ்வுலக போகங்களோடு இந்திரபோக முதலிய போகங்களையும், துரும்பாக வெறுத்து, முற்றும் துறந்து அறிவையறிந்து அனுபவம் விளங்கிய ஞானிகளும், இந்திரியங்களை அடக்கி மனோலயஞ் செய்து உண்மை நிட்டையிலிருக்கின்ற யோகிகளும், இறந்தோரையும் எழுப்பத்தக்க அளவிறந்த மகத்துவங்கள் விளங்கிய சித்தர்களும், முனிவர்களும், தவசிகளும், பசி நேரிட்டபோது, தங்கள் தங்கள் அனுபவ லட்சியங்களை விட்டு, அடுத்த ஊரைநோக்கிப் பலிக்கு வருகின்றார்கள்; பலி நேராதபோது நிலை கலங்குகின்றார்கள்.

சொற்பனத்தில் ஓர் இழிவு வரினும் அது குறித்து உயிர் விடத்தக்க மானிகளும், பசி நேரிட்டபோது சொல்லத்தகாத வரிடத்துஞ் சொல்லி மானம் குலைகின்றார்கள்.

சாதி, சமய ஆசாரங்களில் அழுத்தமுடைய ஆசாரியர் களும், பசி வந்தபோது, ஆசாரத்தை மறந்து ஆகாரத்திற்கு எதிர்பார்க்கின்றார்கள்.

கல்வி கேள்விகளில் நிரம்பி, அறிதற்கரிய நுட்பங்களை அறிந்து செய்தற்கரிய செய்கைகளைச் செய்து முடிக்க வல்லவர்களும், பசி நேரிட்டபோது, அறிவும் கருத்தும் அழிந்து தடுமாறுகின்றார்கள்.

இராப்பகல் தோன்றாது புணர்ச்சி இன்பத்திற் பொங்குகின்ற காமிகளும், பசி நேரிட்டபோது, புணர்ச்சியை மறந்து காமத்தைக் கசந்து கலங்குகின்றார்கள்.

நாமே பெரியவர் நமக்குமேற் பெரியவரில்லை என்று இறுமாப்படைகின்ற அகங்காரிகளும், பசி நேரிட்டபோது, அகங்காரங் குலைந்து ஆகாரங் கொடுப்பவரைப் பெரிய வராகப் புகழ்கின்றார்கள்.

ஒருவகைக் காரியங்களில் அநேக வகைகளாக உபசரிக்கச் செய்கின்ற டம்பர்களும், பசி நேரிட்டபோது, டம்பத்தை இழந்து மயங்குகின்றார்கள்.

இவரிவர் இப்படி இப்படியானால் ஒருவகை ஆதாரமும் இல்லாத ஏழைகள், பசி நேரிட்டபோது, என்ன பாடுபடார்கள்! அந்தக் காலத்தில் அந்த ஏழைகளுக்கு ஆகாரம் கிடைத்தால் எப்படிப்பட்ட சந்தோஷமுண்டாகும்! அந்த சந்தோஷத்தைத் தோற்று வித்தவர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட லாபம் கிடைக்கும்! இப்படிப்பட்டதென்று சொல்வதற்கும் அருமை என்றறிய வேண்டும்.

பசியின் அவத்தை

ஜீவர்களுக்குப் பசி அதிகரித்த காலத்தில்

ஜீவ அறிவு விளக்கமில்லாமல் மயங்குகின்றது, -
அது மயங்கவே அறிவுக்கறிவாகிய கடவுள் விளக்கம் மறை படுகின்றது. -
அது மறையவே புருடதத்துவம் சோர்ந்து விடு கின்றது, -
அது சோரவே பிரகிருதிதத்துவம் மழுங்குகின்றது, -
அது மழுங்கவே குணங்களெல்லாம் பேதப்படுகின்றன, -
மனம் தடுமாறிச் சிதறுகின்றது, -
புத்தி கெடுகின்றது, -
சித்தம் கலங்குகின்றது, -
அகங்காரம் அழிகின்றது, -
பிராணன் சுழல்கின்றது, -
பூதங்களெல்லாம் புழுங்குகின்றன, -

வாதபித்த சிலேட்டுமங்கள் நிலை மாறுகின்றன, -
கண் பஞ்சடைந்து குழிந்து போகின்றது, -
காது கும்மென்று செவிடு படுகின்றது. -
நா உலர்ந்து வறளுகின்றது, -
நாசி குழைந்து அழல்கின்றது, -
தோல் மெலிந்து ஸ்மரணை கெடுகின்றது, -
கை கால் சோர்ந்து துவளுகின்றன, -
வாக்குத் தொனிமாறிக் குளறுகின்றது, -
பற்கள் தளருகின்றன -
மல சல வழி வெதும்புகின்றது, -
மேனி கருகுகின்றது, -
ரோமம் வெறிக்கின்றது, -
நரம்புகள் குழைந்து நைகின்றன,-
நாடிகள் கட்டுவிட்டுக் குழைகின்றன,-
எலும்புகள் கருகிப் பூட்டுகள் நெக்குவிடுகின்றன, -
இருதயம் வேகின்றது, -
மூளை சுருங்குகின்றது, -
சுக்கிலம் வெதும்பி வற்றுகின்றது, -
ஈரல் கரைகின்றது, -
இரத்தமும் சலமும் சுவறுகின்றன, -
மாமிசம் குழைந்து தன்மை கெடுகின்றது, -
வயிறு பகீரென்று எரிகின்றது, -
தாப சோபங்கள் மேன் மேலும் உண்டாகின்றன.

உயிரிழந்து விடுவதற்கு மிகவும் சமீபித்த அடையாளங்களும் அனுபவங்களும் மேன்மேலும் தோன்றுகின்றன;

பசியினால் இவ்வளவு அவத்தைகளுந் தோன்றுவது ஜீவர்களுக்கெல்லாம் பொதுவாகவே இருக்கின்றது.

இவ்வளவு அவத்தைகளும் - ஆகாரம் கிடைத்தபோது உண்டு பசிநீங்க - நீங்குகின்றன.

அப்போது தத்துவங்களெல்லாம், தழைத்து, உள்ளம் குளிர்ந்து, அறிவு விளங்கி, அகத்திலும், முகத்திலும் ஜீவகளையும் கடவுள்களையுந் துளும்பி ஒப்பில்லாத திருப்தி இன்பம் உண்டாகின்றது.

இப்படிப்பட்ட இன்பத்தை உண்டு பண்ணுகின்ற புண்ணியத்துக்கு எந்தப் புண்ணியத்தை இணையென்று சொல்லலாம்?

இந்தப் புண்ணியத்தைச் செய்கின்ற புண்ணியர்களை எந்தத் தெய்வத்துக்குச் சரியென்று சொல்லலாம்?

எல்லாத் தெய்வங்களுக்கும் மேலாகிய கடவுள் அம்சமென்றே சத்தியமாக அறியவேண்டும்.

இதனால், – நரகவேதனை, – சனனவேதனை, – மரண வேதனை, என்கிற மூன்று வேதனைகளுங் கூடி முடிந்த வேதனையே பசி வேதனையென்றும்; அகம், புறம், நடு, கீழ், மேல், பக்கம் என்கிற எவ்விடத்தும் நிறைந்து எக்காலத்தும் வேறுபடாத மோக்ஷ இன்பமே ஆகாரத்தினால் உண்டாகும் திருப்தி இன்பம் என்றும் அறியப்படும்.

பசி என்பது ஓர் உபகாரக் கருவி

பசியில்லாவிடில்

ஜீவர்கள் ஆகாரங் குறித்து ஒருவரையொருவர் எதிர்பார்க்கமாட்டார்கள்; எதிர்பாராத பக்ஷத்தில் உபகாரச் செய்கை தோன்றாது அது தோன்றாதபோது ஜீவகாருணியம் விளங்காது; அது விளங்காத போது கடவுளருள் கிடைக்க மாட்டாது. ஆதலால் பசியுங் கடவுளாற் கொடுக்கப்பட்ட ஓர் உபகாரக் கருவி என்றே அறியவேண்டும்.

பசியினால் துன்பப்படுகின்றவர்கள் ஆகாரத்தைக் கண்ட காலத்தில் அடைகின்ற சந்தோஷமும் தாய், பிதா, பெண்டு, பிள்ளை, காணி, பூமி, பொன், மணி முதலானவை களைக் கண்ட காலத்திலும் அடையார்களாயின் ஆகாரம் உண்ட காலத்தில் உண்டாகும் சந்தோஷம் எப்படிப் பட்டதாக இருக்கும்! ஆதலால் இந்த ஆகாரத்தின் சொரூப ரூப சுபாவங்களும், கடவுளருளின் ஏகதேச சொரூப ரூப சுபாவங்களாகவே அறியவேண்டும்.

ஜீவகாருணியம்

1. பசியென்கிற நெருப்பானது ஏழைகள் தேகத்தினுள் பற்றி எரிகின்றபோது ஆகாரத்தால் அவிக்கின்றதுதான் **ஜீவகாருணியம்.**

2. பசியென்கிற விஷக்காற்றானது ஏழைகள் அறிவாகிய விளக்கை அவிக்கின்ற தருணத்தில் ஆகாரங்கொடுத்து அவியாமல் ஏற்றுகின்றதே **ஜீவகாருணியம்.**

3. கடவுளியற்கை விளக்கத்திற்கு இடமாகிய ஜீவதேகங்கள் என்கின்ற ஆலயங்கள் பசியினால் பாழாகுந் தருணத்தில் ஆகாரங் கொடுத்து அவ்வாலயங்களை விளக்கஞ் செய்விப்பதே – **ஜீவகாருணியம்.**

4. கடவுள் இன்பத்தைப் பெறுகின்ற நிமித்தம் தேகங்களிலிருந்து குடித்தனஞ் செய்கின்ற ஜீவரது தத்துவக் குடும்ப முழுதும் பசியினால் நிலைதடுமாறி அழியுந் தருணத்தில் ஆகாரங் கொடுத்து அக்குடும்ப முழுவதும் நிலைப்பெறச் செய்வதே – **ஜீவகாருணியம்.**

5. பசியென்கிற புலியானது ஏழை உயிர்களைப் பாய்ந்து கொல்லத் தொடங்குந் தருணத்தில் அப் புலியைக் கொன்று அவ்வுயிரை இரட்சிப்பதே – ஜீவகாருணியம்.

6. பசியென்கிற விஷம் தலைக்கேறி ஜீவர் மயங்குந் தருணத்தில் ஆகாரத்தால் அவ் விஷத்தை இறக்கி மயக்கந் தெளியச் செய்வதே ஜீவகாருணியம்.

7. பசியென்கிற கொடுமையாகிய தேள் வயிற்றிற் புகுந்து கொட்டுகின்றபோது கடுப்பேறிக் கலங்குகின்ற ஏழைகளுக்கு ஆகாரத்தால் அக்கடுப்பை மாற்றிக் கலக்கத்தை தீர்ப்பதே - ஜீவகாருணியம்.

8. ‘நேற்று இராப்பகல் முழுவதும் நம்மை அரைப்பங்கு கொன்று தின்ற பசியென்கிற பாவி இன்றும் வருமே, - இதற்கென்ன செய்வோம்!’ என்று ஏக்கங் கொள்கின்ற ஏழை ஜீவர்களது ஏக்கத்தை நீக்குவதுதான் - ஜீவகாருணியம்.

9. வெயிலேறிப் போகின்றதே! இனி பசியென்கிற வேதனை வந்து சம்பவிக்குமே! இந்த விதிவசத்திற்கு என்ன செய்வது! என்று தேனில் விழுந்த ஈயைப்போல, திகைக்கின்ற ஏழை ஜீவர்களுடைய திகைப்பை நீக்குவதுதான் - ஜீவகாருணியம்.

10. இருட்டிப் போகின்றதே இனி ஆகாரங் குறித்து எங்கே போவோம்! யாரைக் கேட்போம்! என்ன செய்வோம்! - என்ற விசாரத்தில் அழுந்திய ஏழை ஜீவர்களது - விசாரத்தை மாற்றுவதே ஜீவகாருணியம்.

11. நடந்து, நடந்து காலுஞ் சோர்ந்தது, - கேட்டுக்,கேட்டு வாயுஞ் சோர்ந்தது, நினைத்து, நினைத்து மனமும் சோர்ந்தது இனி இப்பாவி வயிற்றுக்கென்ன செய்வோம்? என்று கண்ணீர் வடிக்கின்ற ஏழைகளுக்கு ஆகாரங் கொடுத்துக் கண்ணீரை மாற்றுவதே ஜீவகாருணியம்.

12. பகற்போதும் போய்விட்டது, - பசியும் வருத்துகின்றது வேறிடங்களிற்போக வெட்கந் தடுக்கின்றது, - வாய் திறந்து கேட்க மானம் வலிக்கின்றது, - வயிறு எரிகின்றது, - உயிரை விடுவதற்கும் உபாயந் தெரியவில்லை - இவ்வுடம்மை ஏன் எடுத்தோம்?” என்று மனமும் முகமுஞ் சோர்ந்து, சொல்வதற்கு நாவெழாமல் உற்பாத சொப்பனங்கண்ட ஊமையைப்போல் மனம் மறுகுகின்ற மானிகளாகிய ஜீவர்களுக்கு ஆகாரங் கொடுத்து மானத்தைக் காப்பதுவே - ஜீவகாருணியம்.

13. ‘நாம் முன் பிறப்பில், பசித்தவர்கள் பசிக் குறிப்பறிந்து பசியை நீக்கியிருந்தால், இப்பிறப்பில் நமது பசிக்குறிப்பறிந்து பசியை நீக்குவதற்கு பிறிதொருவர் நேர்வார், அப்போது அப்படி நாம் செய்ததில்லை, இப்போது நமக்கு இப்படிச் செய்வாருமில்லை, என்று விவகரித்துக் கொண்டு தூக்கம் பிடியாமல் துக்கப்படுகின்ற ஏழை ஜீவர்களுக்கு ஆகாரங் கொடுத்துத் துக்கத்தை நீக்கித் தூக்கம் பிடிக்க வைப்பதே ஜீவகாருணியம்.

14. தேகமுழுவதும் நரம்புகள் தோன்றப் பசியினால் இளைத்து உயிரொடுங்கி மூர்ச்சை மூடிய காலத்தும் அயலாரைக் கேட்பது துணியாமற் கடவுளை நினைத்து, நினைத்து நெருப்பிற் படுத்து, நித்திரை செய்யத் தொடங்குவாரைப் போல, அடிவயிற்றில் கொடிய பசி நெருப்பை வைத்துப் படுக்கத் தொடங்குகின்ற விவேகிகளுக்கு ஆகாரங் கொடுத்து அந்தப் பசிநெருப்பை ஆற்றுவதே - ஜீவகாருணியம்.

15. நேற்றுப் பட்டினி கிடந்ததுபோல் இன்றும் பட்டினி கிடப்பது எப்படி? நாம் பாலியவசத்தால் இன்றும் பட்டினி கிடக்கத் துணிவோமாயினும், பட்டினி சகியாத நமது ஏழை மனைவி வயிற்றுக்கு யாது செய்வோம்? இவள் பசியைக் குறிப்பதும் பெரிதல்ல, வார்த்திப திசையால் மிகவும் சோர்ந்த நமது தாய் தந்தைகள் இன்றும் பட்டினி கிடந்தால் இறந்து விடுவார்களே! இதற்கென்ன செய்வோம்? பசியினால் அழுதழுது களைத்த நமது புத்திரர்களது சோர்ந்த முகத்தை எப்படிப் பார்ப்போம்? என்று எண்ணி, எண்ணிக் கொல்லன் உலையிலூத மூண்ட நெருப்பைப் போல் பசி நெருப்பும், பய நெருப்பும், விசார நெருப்பும் உள்ளே மூண்டபடியிருக்கக் கன்னப்புடையில் கைகளை வைத்துக் கொண்டு கண்களில் நீர் கலங்க வருந்துகின்ற ஏழைகளுக்கு ஆகாரங் கொடுத்து வருத்தத்தை மாற்றுவதே - ஜீவகாருணியம்.

16. கண், கை, கால் முதலிய உறுப்புக்களிற் குறைவில்லா தவர்களாகி ஆகாரம் சம்பாதிக்கத்தக்க சக்தியுள்ளவர்களும் பசியால் வருந்தி இதோ படுத்திருக்கின்றார்கள், - குருடும், செவிடும், ஊமையும், முடமுமாக இருக்கின்ற நமக்கு ஆகாரம் எந்த வழியாற் கிடைக்கும்? - பசி எப்படி நீங்கும்? - என்று தனித்தனி நினைத்து, நினைத்துத் துக்கப்படுகின்ற ஏழைகளுக்கு ஆகாரங் கொடுத்துத் துக்கத்தை நீக்குவதே - ஜீவகாருணியம்.

17. பசியினால் வருந்துகின்றவர்கள் எந்தத் தேசத்தா ராயினும், - எந்தச் சமயத்தாராயினும் - எந்த ஜாதியா ராயினும் எந்தச் செய்கையாராயினும் அவர்கள் தேச வொழுக்கம், சமயவொழுக்கம், ஜாதியொழுக்கம், செய்கை யொழுக்கம் முதலானவைகளைப் பேதித்து விசாரியாமல், - எல்லா ஜீவர்களிடத்தும் கடவுள் விளக்கம், பொதுவாய் விளங்குவதை அறிந்து பொதுவாகப் பார்த்து அவரவர் ஒழுக்கத்திற்குத் தக்கபடி அவர்கள் பசியை நிவர்த்தி செய்விப்பதே - ஜீவகாருணியம்.

18. சன்மார்க்க ஒழுக்கத்திற்கு ஒத்த சத்துவ ஆகாரத்தால் பசி நிவர்த்தி செய்துகொள்ளத்தக்க மிருகம், பறவை, ஊர்வன, தாவரம் என்கின்ற உயிர்களுக்குப் பசி வந்தபோது, பசியை நிவர்த்திச் செய்விப்பதே - ஜீவகாருணியம்.

பசியை நிவர்த்தி செய்துகொள்ளத்தக்க புவன போக சுதந்தரங்களைப் பெறுதற்குரிய அறிவு இருந்தும், - பூர்வ கர்மத்தாலும், அஜாக்கிரதையாலும், அச் சுதந்தரத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளாமல் பசியினால் வருந்துகின்ற ஜீவர்களுக்கு ஆகாரங்கொடுத்து அந்தப் பசி வருத்தத்தை நீக்கித் திருப்தி இன்பத்தை உண்டு பண்ணுவதற்குக் காரணமாகிய 'ஜீவகாருணியம் என்கின்ற திறவுகோலைக்' கொண்டுதான் மோட்சமாகிய மேல்வீட்டுக் கதவைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே புகுந்து எக்காலத்தும் அழியாத இன்பத்தை அனுபவித்து வாழ வேண்டும்.

ஆகலின், **ஜீவகாருணியமென்கின்ற மோட்ச வீட்டுத் திறவுகோலைக்** காலமுள்ளபோதே சம்பாதித்துக் கொண்ட சமுசாரிகள் - சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்கிற சாதன சகாயங்களை வேண்டாமல், எக்காலத்தும் அடை யாத இன்ப வீட்டை அடைந்து அவ்வீட்டுக் கதவை திறந்து கொண்டு, உள்ளே புகுந்து, நித்திய முத்தர்களாய் வாழ்வார்கள்.

புண்ணிய பூமிகளை வலஞ்செய்தல், புண்ணிய தீர்த்தங்களிலாடல், புண்ணிய தலங்களில் வசித்தல், புண்ணியமூர்த்திகளைத் தரிசித்தல், தோத்திரஞ் செய்தல், ஜெபஞ் செய்தல், விரதஞ் செய்தல், யாகஞ் செய்தல், பூஜை செய்தல், முதலிய சரியை கிரியைகளைச் செய்கின்ற, விரதிகளும், பத்தர்களும், இருடிகளும், உணவை நீக்கி, உறக்கத்தை விட்டு விடயச் சார்புகளை (மூவாசைகளை)த் துறந்து, இந்திரியங்களை அடக்கி, மனோலயஞ் செய்து, யோகத்திலிருக்கின்ற யோகிகளும், அளவிறந்த சித்தியின்பங் களைப் பெற்ற சித்தர்களும், நித்தியா நித்தியங்களை அறிந்து, எல்லாப் பற்றுக்களையும் துறந்து பிரமானுபவத்தை பெற்ற ஞானிகளும் ஜீவகாருணியம் என்கிற திறவுகோலைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளாதவர்களானால், மோட்சமென்கிற மேல் வீட்டிற்கு முன்னும் பின்னுமாக ஏறிச் சமீபத்தில் காத்திருந்து மீளவும் அத்திறவுகோலைச் சம்பாதிக்கத் திரும்புவார்களல்லது கதவைத் திறந்து உள்ளே புகுந்து இன்பத்தை அடைந்து வாழமாட்டார்களென்று உண்மை யாக அறியவேண்டும்.

இதனால் அறிவு விளங்கிய ஜீவர்களுக்கெல்லாம் **ஜீவகாருணியமே கடவுள் வழிபாடென்றும்** அறியப்படும். அன்றியும்; ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தை உடையவர்களாகி, அருந்தல், பொருந்தல் முதலிய பிரபஞ்ச போகங்களை அனுபவிக்கின்ற சமுசாரிகளெல்லாம், சர்வ சக்தியையுடைய கடவுளருளுக்கு முழுதும் பாத்திரமாவார்கள்.

ஜீவகாருணிய ஒழுக்கமில்லாமல் ஞானம், யோகம், தவம், விரதம், ஜெபம், தியானம் முதலியவைகளைச் செய்கின்ற வர்கள் கடவுளருளுக்குச் சிறிதும் பாத்திர மாகார்கள்; அவர்களை ஆன்ம விளக்கமுள்ளவர்களாகவும் நினைக்கப்

படாது; ஜீவகாருணியமில்லாது செய்யப்படுகிற செய்கைகளெல்லாம் பிரயோஜனமில்லாத மாயாஜாலச் செய்கைகளே ஆகுமென்று அறியவேண்டும்.

எல்லா ஜீவர்களும் கடவுள் இயற்கை உண்மை ஏகதேசங்களாதலாலும் அவரவர் இடங்களிற் கடவுள் அருள்விளக்கம் விளங்குதலாலும், சமுசாரிகளுள் தமது தாய், தந்தை, புணர்ந்தோர், மக்கள், துணைவர் முதலிய குடும்ப மட்டில் பசியாற்றிக்கொள்ளத் தக்க, அற்பசத்தியுள்ள சமுசாரிகள் தாய், பிதா, மக்கள், துணைவர் முதலிய குடும்பத்தாரைப் பசியினாற் பரிதவிக்கவிட்டு அயலார்க்குப் பசியாற்றத் தொடங்குதலும், தம்மிடத்துப் பசித்து வந்த அயலாரை, அந்தப் பசியால் பரிதவிக்கவிட்டு, தம் குடும்பத்தார் பசியை ஆற்றத் தொடங்குதலும், கடவுளருளுக்குச் சம்மதமல்ல.

ஆதலால் தமது குடும்பச் செலவைக் கூடியமட்டில் சிக்கனஞ் செய்து, இருதிறத்தார் பசியை நீக்குதல்வேண்டும் என்றும்;-அற்பசத்தியினினுங் குறைவுபட்டுத் தமது குடும்பமட்டிலும் பசியாற்றுவிப்பதற்குப் பிரயாசையால் மிகச் சிறிய முயற்சியுடைய சமுசாரிகள், தமது குடும்ப மட்டிலாவது பசியாற்றுவித்துக்கொண்டு தம்மிடத்துப் பசித்து வந்த அயலார் விஷயத்தில் மிகவும் தயவுடையவர்களாகி அவர் பசியை மற்றோருவரைக் கொண்டாவது ஆற்றுவிப்பதற்குத் தக்க முயற்சியெடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், இயல்புள்ள பிரபல சமுசாரிகள், தங்கள் தங்கள் வருவாய்க்குத் தக்க வரையில் தாய், பிதா, புணர்ந்தோர், மக்கள் துணைவர், உறவினர், சினேகர், அதிதிகள், பெரியர், அடிமைகள், அயலார், பகைவர் முதலியவர்களுக்கும், தமது குடும்பத்திற்குச் சகாயமாகத் தேடிய பசு, எருது, எருமை, ஆடு, குதிரை, தாவர முதலிய பிராணிகளுக்கும், பசியை ஆற்றுவித்துத் திருப்தியின்பத்தை உண்டு பண்ண வேணடுமென்றும், விவாகம், புத்திரப்பேறு, தெய்வம் படைத்தல் முதலிய பலவகைச் செய்கைகளில் வேறுவேறு சடங்குகளும், வேறு வேறு விநோதங்களும், வேறு வேறு பெருமைப்பாடுகளும் குறித்துப் பொருட் செலவு செய்தலை அமைத்து விவாக முதலிய அந்தந்தச் செய்கைகளிலும், பசித்த ஜீவர்களுக்குப் பசியை ஆற்றுவித்து இன்பத்தை யுண்டுபண்ணுகின்ற சிறப்பினையே செய்ய வேண்டுமென்றும், அப்படிச் செய்யில் பசித்தவர் பசி நீங்கி அடைந்த இன்பத்திலும் அநேக மடங்கு அதிகமான இன்பத்தைத் தாம் அடைவார்களென்றும் சத்தியமாக அறிய வேண்டும்.

சமுசாரிகள் விவாக முதலிய விசேஷ காரியங்களில் பந்தலை அலங்கரித்தும், - அவ்விடத்தில் வேறு வேறு சடங்குகளைச் செய்வித்தும் - ஆடல், பாடல், வரிசை, ஊர்வலம் முதலிய விநோதங்களை அப்பவர்க்கம்,

சித்திரான்னம் முதலிய பெருமைப்பாடுகளையும் நடத்தியும், எக்களிப்பில் அழுந்தியிருக்குந் தருணத்தில் - பசித்த ஏழைகள் முகத்தைப் பார்க்கவும் சம்மதிக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட சந்தோஷ காலத்தில் தமக்காயினும், தமது மக்கள், துணைவர் முதலியோர்க்காயினும், ஒவ்வோர் ஆபத்து நேரிடுகின்றது. அப்போது, அவ்வளவு சந்தோஷத்தையும் இழந்து துக்கப்படுகிறார்கள் இப்படித் துக்கப்படும்போது, - அலங்காரஞ் செய்த பந்தலும், சங்கல்ப விகல்பமான சடங்குகளும், - ஆடல், பாடல், வாத்தியம், வரிசை, ஊர்கோலம் முதலிய வினோதங்களும் அப்பவர்க்கம், சித்தரான்னம் முதலிய பெருமைப்பாடுகளும், அந்த ஆபத்தைத் தடை செய்யக்கண்டதில்லை. அந்தச் சுபகாரியத்தில் உள்ளபடியே பசித்த ஜீவர்களுக்கு ஆகாரங் கொடுத்துப் பசியை நீக்கி அவர்கள் அகத்திலும், முகத்திலும், கடவுள் விளக்கத்தையும், கடவுளின்பத்தையும், வெளிப்படச் செய்திருந்தார்களானால் அந்த விளக்கமும், இன்பமும் அத்தருணத்தில் நேரிட்ட ஆபத்தை நீக்கி, விளக்கத்தையும், இன்பத்தையும் சத்தியமாக உண்டு பண்ணுமல்லவா?, ஆதலின் விவாக முதலிய விசேஷச் செய்கைகளிலும் தங்கள் தங்கள் தரத்திற்கு ஒத்தபடி பசித்தவர்களது பசியை ஆற்றுவித்துத் திருப்தியின்பத்தை உண்டுபண்ணுவது முக்கியமென்றறிய வேண்டும்.

1. சூலை, குன்மம், குஷ்டம் முதலிய **தீராத வியாதிகளால்** வருந்துகின்ற சமுசாரிகள், தங்கள் தரத்திற்கு ஒத்தபடி பசித்தவர்களுக்குப் பசியாற்றுவிப்பதே விரதமாக அனுசரித்தார்களானால் அந்த ஜீவகாருணிய அனுசரிப்பே **நல்ல மருந்தாக** அந்த வியாதிகளை நிவர்த்திசெய்து, விசேஷ சௌக்கியத்தை உண்டுபண்ணுமென்பது உண்மை.

2. பலநாள் சந்ததியில்லாமல் பலபல விரதங்களைச் செய்து வருந்துகின்ற சமுசாரிகள், தங்கள் தரத்திற்குத் தக்கபடி பசித்த ஏழைகளது பசியை ஆற்றுவிப்பதே விரதமாக அனுசரிப்பார்களானால், அந்த ஜீவகாருணிய அனுசரிப்பு நல்ல அறிவுள்ள சந்ததியை உண்டுபண்ணும் என்பது உண்மை.

3. அற்பவயதென்று குறிப்பினால் அறிந்து கொண்டு இறந்து போவதற்கு அஞ்சி விசாரப்படுகின்ற சமுசாரிகள், தங்கள் தரத்திற்குத் தக்கபடி பசித்த ஏழைகளுக்குப் பசியை ஆற்றுவிப்பதே விரதமாக அனுசரிப்பார்களானால், அந்த ஜீவகாருணிய அனுசரிப்புத் தீர்க்காயுளை உண்டுபண்ணு மென்பது உண்மை.

4. கல்வி, அறிவு, செல்வம், போகம் முதலியவைகளைக் குறித்து வருந்துகின்ற சமுசாரிகள், தங்கள் தரத்திற்குத் தக்கபடி, பசித்த ஏழைகளுக்குப் பசியாற்றுவிப்பதே விரதமாக

அனுசரிப்பார்களானால், அந்த ஜீவகாருணிய அனுசரிப்பு கல்வி, அறிவு, செல்வம், போகம் முதலானவைகளை உண்டு பண்ணுமென்பது உண்மை.

5. பசித்தவர்களுக்கு பசியாற்றுவிப்பதே விரதமாகக் கொண்ட ஜீவகாருணியமுள்ள சமுசாரிகளுக்குக் கோடையில் வெயிலும் வருத்தாது, மண்ணும் சூடு செய்யாது பெருமழை, பெருங்காற்று, பெரும்பனி, பேரிடி, பெருநெருப்பு முதலிய உற்பாதங்களும் துன்பம் செய்விக்க மாட்டா; விடூசிகை, விஷக்காற்று விஷசுரம் முதலிய அசாத்தியப் பிணிகளும் உண்டாகா; அந்த ஜீவகாருணியமுள்ள சமுசாரிகள் ஆற்று வெள்ளத்தாலும், கள்ளர்களாலும், விரோதிகளாலும் கலக்கப் படார்கள். அரசர்களாலும், தெய்வங்களாலும் அவமதிக்கப் படார்கள்.

ஜீவகாருணியமுள்ள சமுசாரிகளது விளைநிலத்தில் பிரயாசையில்லாமலே விளைவு மேன்மேலும் உண்டாகும்; வியாபாரத்தில் தடையில்லாமல் லாபங்களும் உத்தியோகத்தில் கெடுதியில்லாத மேன்மையும் உண்டாகும்!... சுற்றங்களாலும் அடிமைகளாலும் சூழப்படுவார்கள் துஷ்ட மிருகங்களாலும், துஷ்ட ஜெந்துக்களாலும், துஷ்டப் பிசாசுகளாலும், துஷ்ட தெய்வங்களாலும் பயஞ்செய்யப்படார்கள்.

ஜீவகாருணியமுள்ள சமுசாரிகளுக்கு எப்படிப்பட்ட ஆபத்துக்களும் அஜாக்கிரையினாலும் ஊழ் வகையினாலும் சத்தியமாக வராது.

பசித்தவர்களுக்குப் பசியாற்றுவித்து இன்பத்தை உண்டு பண்ணுகின்ற ஜீவகாருணிய ஒழுக்கமாகிய மேலான விரதமானது, தேவர்கள், மனிதர்கள், பிரம்மசாரிகள், சமுசாரிகள், தபசிகள், சந்நியாசிகள், ஆண் ஜாதியர், பெண் ஜாதியர், வார்த்திபர், வாலிபர், உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர், முதலிய யாவராலும் அவசியம் செய்யத் தக்கதென்பது கடவுளாணை யென்றறிய வேண்டும்.

பசித்தவர்க்குப் பசியை நீக்குகின்ற விஷயத்தில் புருஷனைப் பெண்சாதி தடுத்தாலும், பெண்சாதியை புருஷன் தடுத்தாலும், பிள்ளைகளைத் தந்தை தடுத்தாலும், தந்தையைப் பிள்ளைகள் தடுத்தாலும், சிஷரை ஆசாரியர் தடுத்தாலும், அடியாரை ஆண்டவன் தடுத்தாலும், குடிகளை அரசன் தடுத்தாலும், அந்தத் தடைகளால் சிறிதுந் தடைபடாமல் அவரவர் செய்த நன்மை, தீமைகள் அவரவரைச் சேருமல்லது வேறிடத்திற் போகாதென்பதை உண்மையாக நம்பி, ஜீவகாருணிய வொழுக்கத்தை நடத்த வேண்டுமென்றும் அறியவேண்டும்.

உள்ளபடி பசியால் வருந்துகின்ற ஜீவர்களுக்கு ஆகாரங் கொடுக்க நினைத்தபோது நினைத்த புண்ணியரது மனம் வேறு பற்றுக்களை விட்டுச் சுத்தக் கரணமாகி நினைத்த படியால் அந்தப் புண்ணியர்களை **யோகி**களென்றே உண்மையாக அறிய வேண்டும்; ஆகாரங்கொடுக்க நினைத்தபடி உபசரித்துக் கொடுக்கும்போது, அவருண்ணு வது தாமுண்ணுவதாக அறிந்து களிக்கின்ற படியால், **ஞானி**களென்றே உண்மையாக அறியவேண்டும். ஆகாரங் கொடுக்க உண்டு, பசி தீர்ந்தவர்களுக்கு அத்தருணத்தில் ஆன்மாவின் உள்ளும், புறத்தும், கீழும், மேலும், நடுவும், பக்கமும் நிறைந்து கரண முதலிய தத்துவங்களெல்லாம் குளிர்வித்து தேகமுழுவதும் சில்லென்று தழைய, முகத்தினிடமாகப் பூரித்து விளங்குகின்ற, கடவுள் விளக்கத்தையும், திருப்தியின்பமாகிய கடவுள் இன்பத்தையும், பிரத்தியட்சத்தில் தெரிசித்து அனுபவிக் கின்றார்களாதலால் அந்தப் புண்ணியர்கள் **கடவுளைக் கண்டவர்களென்றும்**, கடவுளின்பத்தை அனுபவிக்கின்ற **முத்தரென்றும்** அறிய வேண்டும். பசி நீங்க உண்டு சந்தோஷித்தவர்கள் இந்தப் புண்ணியர்களைத் தெய்வமாகப் பாவிக்கின்றார்களாதலால், இவர்களே **தெய்வமுமென்று** உண்மையாக அறியவேண்டும்.

ஜீவகாருணியவொழுக்கம் உடையவர்களாகி ஜீவர்களைப் பசியென்கின்ற அபாயத்தில் நின்றும் நீங்கச் செய்கின்ற உத்தமர்கள் எந்த ஜாதியாராயினும், எந்த சமயத்தாராயினும், எந்தச் செய்கையையுடையவர்களாயினும், தேவர், முனிவர், சித்தர், யோகர் முதலிய யாவராலும் வணங்கத் தக்க சிறப்புடையர் ஆவார்களென்று சர்வ சக்தியையுடைய கடவுள் சாட்சியாக சத்தியஞ் செய்யப்படுமென்று அறியவேண்டும்.

இன்னும் இந்த ஜீவகாருணியவொழுக்கத்தின் விரிவைச் சமரச வேதத்திற் கண்டு கொள்ளலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சுத்த சன்மார்க்க விளக்கத்தின் முதற்சாதனமாகிய

ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம்

இரண்டாம் பிரிவு

ஆன்ம இன்ப வாழ்வு

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகத்தில் உயர்பிறப்பாகிய மனிதப் பிறப்பைப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள், இந்தப் பிறப்பினால் அடையத் தக்க தலைப்பட்ட ஆன்ம இன்ப சுகத்தைக், காலமுள்ள பொழுதே விரைந்து அறிந்து அடையவேண்டும்.

1. அந்தத் தலைப்பட்ட ஆன்ம இன்ப வாழ்வு எத்தனை வகை? என்று அறியவேண்டில்;-

1. இம்மை இன்ப வாழ்வு, *2.* மறுமை இன்ப வாழ்வு, *3.* பேரின்ப வாழ்வு என மூன்று வகை என்று அறிய வேண்டியது.

1. இம்மை இன்ப வாழ்வு

அவற்றுள் சிறிய தேக கரணங்களைப் பெற்றுச் சிறிய முயற்சியால் சிறிய விடயங்களைச் சிலநாள் அனுபவிக்கின்ற இன்பத்தை இம்மை இன்ப வாழ்வு என்றறிய வேண்டும்.

இம்மை இன்ப லாபமாவது :- மனிதப் பிறப்பில்,- தேகத்திலும், கரணங்களிலும் - புவனத்திலும், போகங்களிலும் குறைவின்றி நல்ல அறிவுடையவர்களாய், பசி, பிணி, கொலை முதலிய தடைகளில்லாமல் உறவினர், சினேகர் அயலார் முதலியருந் தழுவ,- சந்ததி விளங்கத்தக்க சற்குணமுள்ள மனைவியோடு, விடயங்களைச் சிலநாள் அனுபவிக்கின்றதை இம்மை இன்ப லாபம் என்றறிய வேண்டும்.

இம்மை இன்பத்தை அடைந்தவர் பெருமை எது? என்று அறிய வேண்டில்:-

அன்பு, தயை, ஒழுக்கம், அடக்கம், பொறுமை, வாய்மை, தூய்மை முதலிய சுபகுணங்களைப் பெற்று, விடய இன்பங்களை வருந்தி முயன்று அனுபவித்துப் புகழ்பட வாழ்தலென்று அறிய வேண்டும்.

2. மறுமை இன்ப வாழ்வு

மறுமை இன்ப வாழ்வாவது யாது? எனில்;-

உயர்பிறப்பில் பெரிய தேக கரணங்களைப் பெற்றுப் பெரிய முயற்சியால் பெரிய விஷயங்களைப் பலநாள் அனுபவிக்கின்ற இன்பத்தை மறுமை இன்ப வாழ்வு என்று அறிய வேண்டும்.

மறுமை இன்ப லாபம் எது? என்னில்;- உயர்பிறப்பைப் பெற்று இம்மையின்ப லாபத்தில் குறிக்கப்பட்ட நற்குணங்க ளெல்லாம் பொருந்த உயர் நிலையில் சுத்த விடயங்களைப் பலநாள் அனுபவிக்கின்ற இன்ப லாபத்தை மறுமை இன்ப லாபமென்றறிய வேண்டும்.

மறுமை இன்ப லாபத்தை அடைந்தவர் பெருமை யாது? என்றறிய வேண்டில்;- அன்பு, தயை முதலிய சுபகுணங் களைப் பெற்றுச் சுத்த விடய இன்பங்களை எண்ணியபடி தடைபடாமல் முயன்று பலநாள் அனுபவித்து புகழ்பட வாழ்தல் என்றறிய வேண்டும்.

3. பேரின்ப வாழ்வு பேரின்ப வாழ்வாவது?;-

எல்லாத் தேகங்களையும், எல்லாக் கரணங்களையும், எல்லாப் புவனங்களையும், எல்லாப் போகங்களையும், தமது பூரண இயற்கை விளக்கமாகிய அருட்சத்தியின் சந்நிதி விசேடத்தால் தோன்றி விளங்க விளக்கஞ் செய்கின்ற, பூரண இயற்கை உண்மை வடிவினராகிய, கடவுளின் பூரண இயற்கை இன்பத்தைப் பெற்று, எக்காலத்தும் எவ்விதத்தும், எவ்வளவும் தடைபடாமல் அனுபவிக்கப் படுகின்ற, ஒப்பற்ற அந்தப் பெரிய இன்பத்தைப் பேரின்ப வாழ்வு என்றறிய வேண்டும்.

பேரின்ப லாபம் யாது? எனில்; யாவுந் தாமாய் விளங்குவதே.

பேரின்ப லாபத்தையடைந்தவர் பெருமை எது? என்றறிய வேண்டில்;- தோல், நரம்பு, என்பு, தசை, இரத்தம், சுக்கிலம் முதலிய அசுத்த பூதகாரியங்களும், - அவற்றின் காரணங்களாகிய அசுத்த பிரகிருதி அணுக்களுமாகிய தேகத்தை, மாற்றி மாற்று இவ்வளவு என்றறியப்படாத உயர்ந்த பொன்னாகிய *சுத்த, பூதகாரிய சுத்த தேகத்தையும்,

பொன் வடிவாகத் தோற்றுதல் மாத்திரமேயன்றி, ஆகாயம் போல் பரிசிக்கப் படாத சுத்த பூதகாரண பிரணவ தேகத்தையும்,

தோன்றப்படுதலுமின்றி ஆகாயம்போல் விளங்குகின்ற ஞான தேகத்தையும், பெற்றவர்களாயிருப்பார்கள்.

---

* காற்றாலே புவியாலே ககனம தனாலே
கனலாலே புனலாலே கதிராதி யாலே
கூற்றாலே பிணியாலே கொலைக்கருவி யாலே
கோளாலே பிறவியற்றுங் கொடுஞ்செயல் களாலே
வேற்றாலே எஞ்ஞான்றும் அழியாதே விளங்கும்
மெய்யளிக்க வேண்டுமென்றேன் விரைந்தளித்தான்
ஏற்றாலே யிழிவெனநீர் நினையாதீர் உலகீர்!
எந்தை அருட்பெருஞ்ஜோதி யிறைவனைச் சார்வீரே!

- திருவருட்பா ஆறாம் திருமுறை -தனிப்பாடல்.

உள்ளே மண்ணினது திண்மையால் தறிக்கப்படார்கள்;- புறத்தே மண், கல் முதலியவற்றால் எறியினும், அவை அவர் வடிவில் தாக்குவனவல்ல;-

உள்ளே நீரினது தன்மையால் குளிரப்படார்கள்; புறத்தே நீரிலழுத்தினும் அவர் வடிவம் அழுந்தாது -

உள்ளே நெருப்பினது வெம்மையால் சுடப்படார்கள்; புறத்தே நெருப்பிற் சுடினும் அவர் தேகத்தில் சூடும், வடுவும், தோன்றுவனவல்ல;-

உள்ளே காற்றினது ஊக்கத்தால் அசைக்கப்படார்கள்; புறத்தே காற்று அவர் வடிவைப் பரிசித்தசைக்க மாட்டாது;

உள்ளே ஆகாயத்தினது கலப்பினால் அந்தரிக்கப் படார்கள்; - புறத்தே ஆகாயம் அவர் தேகத்தை அந்தரிக்க மாட்டாது;-

ஆதாரத்திலன்றி, நிராதாரத்திலும் அவர் தேகம் உலாவும்.

அவரது கண்கள் முதலிய ஞானேந்திரியங்களும், வாக்கு முதலிய கர்மேந்திரியங்களும்;-

பார்த்தல் முதலிய விஷயங்களையும், பேசுதல் முதலிய விஷயங்களையும் பற்றுவனவல்ல தயையினால் விஷயங்களைப் பற்றவேண்டில் -

சுவர், மலை முதலிய தடைகளும், அவர் கண்களை மறைப்பன வல்ல; அண்ட பிண்டங்களில் அகம் புறம் முதலிய எவ்விடத்தும் உள்ள விடயங்களை அவர் கண்கள் - இருந்தவிடத்து இருந்தே கண்டறியும்;

அண்டபிண்டங்களில் எவ்விடத்திலிருந்து பேசினும் அவர் செவிகள் இருந்த இடத்திருந்தே கேட்டறியும்;-

எவ்விடத்தில் இருக்கின்ற ரசங்களையும் அவர் நா, இருந்த இடத்திருந்தே சுவைத்தறியும்;-

எவ்விடத்திருக்கின்ற பரிசங்களையும்;- அவர் மெய் இருந்தவிடத்திருந்தே பரிசித்தறியும்;-

எவ்விடத்திருக்கின்ற சுகந்தங்களையும் அவர் நாசி இருந்த இடத்திருந்தே முகந்தறியும்;-

எவ்விடத்திருக்கின்றவர்களுக்கும் அவரது கைகள், இருந்த இடத்திருந்தே கொடுத்தல் கூடும்;-

எவ்விடத்திலும் அவரது கால்கள் இருந்தவிடத்திருந்தே நடத்தல் கூடும்;-

அவரது வாக்கு, எவ்விடத்திருக்கின்ற எவ்வெவர் களோடும் இருந்தவிடத்திருந்தே பேசுதல் கூடும்;-

மற்ற இந்திரியங்கள், இருந்தவிடத்திருந்தே எவ்விடத்தும் ஆனந்தித்தல் கூடும்;-

அவரது மனம், முதலான கரணங்கள் எப்படிப்பட்ட விஷயங்களையும் பற்றுவனவல்ல; தயவினால் பற்றத் தொடங்கில்;- எல்லா உயிர்களினது எல்லாச் சங்கற்ப விகற்பங்களையும் ஒரு நிமிடத்தில் ஒருங்கே நினைத்து விசாரித்து நிச்சயித்துக் கொள்ளும்;

அவர் அறிவு ஒன்றையும் சுட்டியறியாது; தயவினால் சுட்டியறியத் தொடங்கில் எல்லா அண்டங்களையும், எல்லா உயிர்களையும், எல்லாப் பண்புகளையும் எல்லா அனுபவங்களையும் எல்லாப் பயன்களையும் ஒருங்கே ஒரு நிமிடத்தில் சுட்டியறியும்;

அவர்கள் நிர்க்குணத்தராவார்கள்; அல்லது, தாமச இராசத சாத்துவிக முதலிய முக்குணங்களாலும் உள்ளே விகாரப் படார்கள்; புறத்தே அவரது குணங்கள் கரணங்களைப் பற்றுவனவல்ல;

உள்ளே பிரகிருதியினால் மூடப்படார்கள்; புறத்தே அவரது பிரகிருதி குணங்களைப் பற்றுவனவல்ல;

உள்ளே கால தத்துவத்தால் வேற்றுமைப்படார்கள்; புறத்தே காலத்தால் அவரது திருமேனி தடைபடாது;

உள்ளே நியதி அளவால் அளக்கப் படார்கள்; புறத்தே நியதியால் அவரது திருமேனி வரைபடாது;

அன்றி, காலம், வித்தை, ராகம், புருடன், முதலியமற்றைத் தத்துவங்களும் தத்துவ காரியங்களும், அவர்களுக்கு இல்லை;

மாயையால் பேதப்படார்கள்;

சுத்த மகாமாயையைக் கடந்து, அதன் மேல் அறிவுருவாக விளங்குவார்கள்.

ஆகாரம், நித்திரை, மைதுனம், பயம் என்பவைகளால் தடைபடார்கள்.

அவர்கள் தேகத்திற்குச் சாயை, வியர்வை, அழுக்கு, நரை, திரை, மூப்பு, இறப்பு, முதலிய குற்றங்கள் உண்டாவனவல்ல.

பனி, மழை, இடி, வெயில் முதலியவற்றாலும், -

இராக்கதர், அசுரர், பூதம், பிசாசு, முதலியவற்றாலும் -

தேவர், முனிவர், மனிதர், நரகர், மிருகம், பறவை, ஊர்வன, தாவரம் என்பவைகளாலும்,

எவ்விடத்தும், எக்காலத்தும், அவர் தேகம் வாதிக்கப் படாது;

வாள், கத்தி முதலிய கருவிகளாலும் கண்டிக்கப்படாது;

எல்லா அண்டங்களும் அணுக்கள்போலச் சிறியதாகத் தோற்றலும்; எல்லா அணுக்களும் அண்டங்கள் போலப் பெரியதாகத் தோற்றலும்; அவர் தேகத்திற்கு உரித்து;-

இறந்தோரை எழுப்புதல், வார்த்திபரை வாலிபராக்கல்; முதலிய கரும சித்திகளும் - யோக சித்திகளும், ஞான சித்திகளும் - அவர் சந்நிதியில் இடைவிடாது விளங்கும்.

சிருஷ்டித்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அனுக்கிரகித்தல் என்கின்ற கிருத்தியங்களும் அவர் நினைத்த மாத்திரத்தில் நடக்கும்;

பஞ்ச கர்த்தாக்களும் அவர் கடைக்கண் பார்வையால் தங்கள் தங்கள் தொழில் நடத்துவார்கள்;

அவர்கள் அறிவு கடவுளறிவாக இருக்கும்; அவர்கள் செய்கை கடவுள் செய்கையாக இருக்கும்;

அவர்கள் அனுபவம் கடவுள் அனுபவமாக இருக்கும்;

சர்வ சத்தியுடையவர்களாய், எக்காலத்தும் அழிவில்லாதவர்களாய், ஆணவம், மாயை, கன்மம் என்னும் மும்மலங்களும், அம்மல வாதனைகளும் இல்லாதவர்களாய்; பேரருள் வண்ணம் உடையவர்களாய் விளங்குவார்கள்.

சடமாகிய ஒரு துரும்பும், அவரது திருநோக்கத்தால் உயிர்ப் பெற்றுப் பஞ்ச கிருத்தியங்களும் செய்யும்,

அவரது பெருமை வேதாந்த, சித்தாந்த, கலாந்த, போதாந்த, நாதாந்த, யோகாந்தம் என்கின்ற ஆறந்தங்களிலும் விளங்கும்; அவற்றைக் கடந்தும் விளங்குமென்று அறிய வேண்டும்;

இவை பேரின்ப லாபத்தை அடைந்தவர் பெருமையென்று அறிய வேண்டும்.

2. இம் மூவகை இன்ப லாப வாழ்வையும் எதனால் பெறக்கூடும்? என்றறிய வேண்டில்;

கடவுளின் இயற்கை விளக்கமாகிய அருளின் ஏக தேசத்தைக் கொண்டும் அருட்பூரணத்தைக் கொண்டும் அடையக்கூடுமென்று அறியவேண்டும்.

3. மூவகை இன்பங்களில் அருளின் ஏகதேசத்தைக் கொண்டு அடையத் தக்கவை எவை? அருட்பூரணத்தைக் கொண்டு அடையத்தக்கது யாது? என்றறியவேண்டில்;-

இம்மையின்ப லாபம், மறுமையின்ப லாபம் என்கிற இரண்டையும் அருளின் ஏகதேசத்தைக் கொண்டு அடையக் கூடுமென்றும்; பேரின்ப லாபமென்கின்ற ஒன்றையும்,-அருட் பூரணத்தைக் கொண்டு அடையக் கூடுமென்றும் அறியவேண்டும்.

4. கடவுளின் இயற்கை விளக்கமாகிய அருள் எந்த வண்ணம் உடையது? என்றறியவேண்டில்;-

சொல்லுவார் சொல்லும் வண்ணங்களும்,
நினைப்பார் நினைக்கும் வண்ணங்களும்,

அறிவார் அறியும் வண்ணங்களும்,
அனுபவிப்பார் அனுபவிக்கும் வண்ணங்களும்

ஆகிய சர்வசத்தி வண்ணங்களும்; தனது ஏகதேச வண்ணங்களாக விளங்க விளக்கி விளங்குகின்ற பூரண விளக்க வண்ணத்தையுடையது என்று அறியவேண்டும்.

5. அந்த அருள் எவ்விடத்து விளங்குகின்றது? என்று அறிய வேண்டில்;-

நோக்குவார்,	நோக்குமிடம்,	நோக்கப்படுமிடம்;
கேட்பார்,	கேட்குமிடம்,	கேட்கப்படுமிடம்;
சுவைப்பார்,	சுவைக்குமிடம்,	சுவைக்கப்படுமிடம்;
முகருவார்,	முகருமிடம்,	முகரப்படுமிடம்;
பொருந்துவார்,	பொருந்துமிடம்,	பொருந்தப்படுமிடம்;
பேசுவார்,	பேசுமிடம்,	பேசப்படுமிடம்;
செய்வார்,	செய்யுமிடம்,	செய்யப்படுமிடம்;
நடப்பார்,	நடக்குமிடம்,	நடக்கப்படுமிடம்;
விடுவார்,	விடுமிடம்,	விடப்படுமிடம்;
நினைப்பார்,	நினைக்குமிடம்,	நினைக்கப்படுமிடம்;
விசாரிப்பார்,	விசாரிக்குமிடம்,	விசாரிக்கப்படுமிடம்;
துணிவார்,	துணியுமிடம்,	துணியப்படுமிடம்;
தூண்டுவார்,	தூண்டுமிடம்,	தூண்டப்படுமிடம்;
அறிவார்,	அறியுமிடம்,	அறியப்படுமிடம்;
அனுபவிப்பார்,	அனுபவிக்குமிடம்,	அனுபவிக்கப்படுமிடம்;

முதலிய எவ்விடங்களிலும் எக்காலத்தும் விளங்குகின்ற தென்று அறிய வேண்டும்.

6. அந்த அருளை எதனால் பெறக்கூடும் என்றறிய வேண்டில்;-

ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தினால் பெறக்கூடும் என்றறிய வேண்டும்.

7. ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தினால் அருளைப் பெறக்கூடு மென்பது எப்படி? என்றறிய வேண்டில்;-

அருள் என்பது; கடவுள் இயற்கை விளக்கம் - அல்லது கடவுள் தயவு - **ஜீவகாருணியமென்பது;** - ஆன்மாக்களின் இயற்கை விளக்கம் அல்லது ஆன்மாக்கள் தயவு. இதனால் - ஒருமைக் கரணமாகிய சிறிய விளக்கத்தைக் கொண்டு பெரிய விளக்கத்தைப் பெறுதலும் சிறிய தயவைக்கொண்டு பெரிய தயவைப் பெறுதலும் போலவென்றறிய வேண்டும்.

இதனால் ஜீவகாருணிய ஒழுக்கமே சன்மார்க்கமென்று அறியப்படும். ஜீவகாருணியம் விளங்கும்போது, அறிவும், அன்பும் உடனாக விளங்கும்; அதனால் உபகார சக்தி விளங்கும்; அந்த உபகார சக்தியால் எல்லா நன்மைகளும் தோன்றும்.

ஜீவகாருணியம் மறையும்போது; அறிவும், அன்பும் உடனாக நின்று மறையும்; அதனால் உபகாரசக்தி மறையும். உபகாரசக்தி மறையவே எல்லாத் தீமைகளுந் தோன்றும். ஆகலின்,

புண்ணியமென்பது - ஜீவகாருணியம் ஒன்றே என்றும், **பாவமென்பது** - ஜீவகாருணியம் இல்லாமை ஒன்றே என்றும் அறிய வேண்டும்.

அன்றி, ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தினால் வரும் விளக்கமே கடவுள் விளக்கமென்றும், அதனால் வரும் இன்பமே கடவுள் இன்பமென்றும், - இவ்விளக்கத்தையும், இன்பத்தையும் பலகாலறிந்து அடைந்து அனுபவித்து நிறைவு பெற்ற சாத்திய ஞானிகளே மேற்குறித்த பேரின்ப லாபத்தைப் பெற்ற முத்தர்களென்றும், அவர்களே கடவுளை அறிவாலறிந்து கடவுள் மயமானவர்களென்றும் சத்தியமாக அறிய வேண்டும்.

8. ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தின் இலக்கணம் என்ன? என்று அறிய வேண்டில்;

ஜீவர்களுக்கு ஜீவர்கள் விஷயத்தில் பொதுவாக உண்டாகின்ற ஆன்ம உருக்கத்தைக் கொண்டு கடவுள் வழிபாடு செய்து வாழ்தல் என்று அறியவேண்டும்.

9. ஜீவர்கள் விஷயமாக உண்டாகின்ற ஆன்ம உருக்கத்தைக் கொண்டு கடவுள் வழிபாடு செய்வது எப்படி? என்றறிய வேண்டில்;

ஜீவர்ளுக்கு ஜீவர்கள் விஷயமாக ஆன்ம உருக்கம் காருணியம் - உண்டாக உண்டாக அந்த ஆன்மாவின் உள்ளிருக்கின்ற கடவுள் விளக்கமாகிய அருள் வெளிப்பட்டுப் பூரணமாக விளங்கும்; அத்திருவருள் விளங்கவே கடவுள் இன்பம் அனுபவமாகிப் பூரணமாகும். அவ்வனுபவம் பூரணமாதலே கடவுள் வழிபாடு என்றறிய வேண்டும்.

10. ஆன்ம உருக்கம் உண்டாக உண்டாக ஆன்மாவின் உள்ளிருக்கின்ற கடவுள் விளக்கமாகிய அருள் வெளிப்படுவது எப்படி? என்றறிய வேண்டில்;

தயிருக்கும் கட்டைக்கும் கடைதலால் நெகிழ்ச்சி உண்டாக உண்டாக அதன் உள்ளிருக்கின்ற வெண்ணெயும் நெருப்பும் வெளிப்படுவது போல், வெளிப்படுமென்று அறியவேண்டும்.

11. திருவருள் விளங்குவதனால் கடவுள் இன்பம் அனுபவமாகிப் பூரணமாவது எப்படி? என்றறிய வேண்டில்;

வெண்ணெயும் நெருப்பும் வெளிப்படவே அவற்றின் உண்மைத் தன்மை அனுபவமாகிப் பூரணமாவது போல, கடவுள் இன்பம் பூரணமாகுமென்றறிய வேண்டும்.

12. *ஜீவர்களுக்கு ஜீவர்கள் விஷயமாக ஆன்ம உருக்கம் எப்போது வெளிப்படும்? என்றறிய வேண்டில்;-*

பசி, கொலை, பிணி, ஆபத்து, தாகம், பயம், இன்மை, இச்சை இவைகளால் ஜீவர்கள் துக்கத்தை அனுபவிக்கக் கண்டபோதும், கேட்டபோதும், அறிந்தபோதும், ஆன்ம உருக்கம் உண்டாகு மென்றறிய வேண்டும்.

1. **பசி** என்பது, - ஆகாரம் பெறாமையினால் வயிற்றினுட் பற்றி நின்று தேகத்தின் அகத்தும், புறத்தும் உள்ள கருவி கரணங்களின் தன்மைகளைச் சுடுதல் செய்து அறிவை மெலிவித்து ஆன்மாவை வெளிப்படுத்துவிப்பதற்கு முதற் காரணமாகிய விகற்ப மாயா காரியப் பிண்டப்பகுதி நெருப்பு.

2. **கொலை** என்பது, - தேகத்தின் அகத்தும் புறத்துமுள்ள கருவி கரணங்களைப் பல்வேறு கருவி கரணப் புடை பெயர்ச்சிகளால் பதைப்புண்டாகக் கலகஞ்செய்து அறிவை மெலிவித்து ஆன்மாவை வெளிப்படுத்துவித்தற்கு நிமித்தமாகிய விகற்ப பூதகாரியக் கொடுந்தொழில்.

3. **பிணி** என்பது, - வாத பித்த சிலேத்தும விகற்பங்களால் மாறுபட்டு தேகத்தின் அகத்தும், புறத்தும் உள்ள கருவி கரணங்களை நலிவு செய்து அறிவை மெலிவித்து, ஆன்மாவை வெளிப்படுத்துவித்தற்கு நிமித்தமாக நின்ற விகற்ப மாயா காரியப் பிண்டப்பகுதி வேற்றுமை விளைவு.

4. **ஆபத்து** என்பது, - அகங்காரத்தாலும், மறதியாலும், கரும வேறுபாட்டாலும், தேகபோக அனுபவங்களைத் தடுக்கின்ற விக்கினங்கள்.

5. **பயம்** என்பது, - தேக முதலிய கருவிகளுக்கு நட்டஞ் செய்வதாகிய விடயங்கள் நேரிட்டபோது கரணங்களுக்கும், அறிவுக்கும் உண்டாகின்ற நடுக்கம்.

6. **இன்மை** என்பது, - கல்வி, செல்வம் முதலிய கருவிகளைத் தற்சுதந்திரத்திற் பெறாமை.

7. **இச்சை** என்பது, - அடையக்கருதிய விடயங்களின் அருமை குறித்து அவற்றை மேன்மேலும் கருதச் செய்கின்ற சித்தவிருத்தி என்று அறியவேண்டும்.

முதற்பட்டதும், இடைப்பட்டதும், கடைப்பட்டதும்.

இவற்றுள் பசி, கொலை, என்பவை இம்மை இன்பம், மறுமை இன்பம், பேரின்பம் என்கிற மூன்றையும் தடுத்தலால் **முதற்பட்ட தடை**யென்றும்;

பிணி, பயம், ஆபத்து - இன்மை என்பவை - இம்மை, மறுமை இன்பங்களைச் சிறிது தடுத்தலால் **இடைப்பட்ட தடை**யென்றும்;

ஆசை, இம்மையின்பத்தைச் சிறிது தடுத்தலால் **கடைப்பட்ட தடை**யென்றும் அறிய வேண்டும்.

ஜீவகாருணியத்தின் வல்லபம்

13. ஜீவகாருணியத்தின் வல்லபம் யாது? என்றறிய வேண்டில்;-

பிற உயிர்களிடத்துப் பசி, கொலை முதலியவற்றுள் எதனால் காருணியம் தோன்றியதோ அதனால் அவ்வுயிர் வருந்தாதபடி அதை நீக்குதற்கு முயல்விப்பது அதன் வல்லபமென்றறிய வேண்டும்.

ஜீவகாருணியத்தின் பிரயோஜனம்

14. ஜீவகாருணியத்தின் பிரயோஜனம் யாது? என்றறிய வேண்டில்;-

உயிர்களுக்கு இன்பம் உண்டுபண்ணுவது அதன் பிரயோஜனம் என்றறிய வேண்டும்.

இந்த ஜீவகாருணியத்தின் சொரூப ரூப சுபாவ வியாபக முதலியவைகளை மூன்றாவது பிரிவுகளில் கண்டுகொள்க.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சுத்த சன்மார்க்க விளக்கன் முதற்சாதனமாகிய

ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம்

மூன்றாம் பிரிவு

ஜீவகாருணியத்தின் சொரூபம் முதலியன

1. ஜீவகாருணியமாகிய ஆன்ம உருக்கம் உண்டாவதற்கு உரிமை யெது என்றறிய வேண்டில்;-

ஜீவர்களெல்லாம் ஒரு தன்மையாகிய கடவுள் இயற்கை உண்மை ஏக தேசங்களாகிக், கடவுளருட் சத்தியால் பூதகாரிய தேகங்களில் வருவிக்கப்பட்டபடியால் இந்த ஜீவர்களெல்லாம் ஒருரிமை இனத்தவர்களேயாகும். சகோதரர்களுள் ஒருவர் ஒரு ஆபத்தால் துக்கப்படுவதைக் கண்ட போதும், கேட்ட போதும், அறிந்த போதும், - அவர் தேகம் தமது சகோதர தேகமென்று தெரிந்து கொண்ட, - மற்றொரு சகோதரருக்கு உருக்கமுண்டாவது தேகவுரிமையால் என்று அறிவதுபோல், ஒரு ஜீவன் ஒரு ஆபத்தால், துக்கப்படுவதைக் கண்ட போதும், கேட்ட போதும், அறிந்த போதும், அந்த ஜீவனைத் தமது ஆன்ம இனம் ஏன்று தெரிந்து கொண்ட மற்றொரு ஜீவனுக்கு உருக்கமுண்டாவது ஆன்ம உரிமையென்று அறியவேண்டும்.

2. ஜீவர்கள் துக்கப்படுவதைக் கண்டபோதும் சிலர் ஜீவகாருணிய மில்லாமல் கடின சித்தர்களாயிருக்கின்றார்களே, இவர்களுக்கு ஆன்ம உரிமை இல்லாமற் போவது ஏன்? என்றறிய வேண்டில்;

துக்கப்படுகின்ற ஜீவரைத் தமது ஆன்ம இனமென்றும் துக்கப்படுகின்றார் என்றும், துக்கப்படுவார் என்றும் அறியத்தக்க ஆன்ம அறிவு என்கின்ற கண்ணானது அஞ்ஞான காசத்தால் மிகவும் ஒளி மழுங்கினபடியாலும், அவைகளுக்கு உபகாரமாகக் கொண்ட மன முதலான உப நயனங்களாகிய கண்ணாடிகளும் பிரகாசப் பிரதிபலித மில்லாமல் தடிப்புள்ள வைகளாக இருந்தபடியாலும் கண்டறியக் கூடாமையாயிற்று. அதனால் ஆன்ம உரிமை இருந்தும் ஜீவகாருணியமில்லாமல் இருந்ததென்றறிய வேண்டும்.

3. ஆனால் இந்த ஆன்ம உருக்கம் என்கின்ற ஜீவகாருணியத்திற்கு ஆற்றல் எவ்விடத்து உண்டாகும்? என்று அறிய வேண்டில்;-

பசி, கொலை, பிணி முதலிய தடைகளில் எந்தத் தடைப் பற்றி ஜீவகாருணியந் தோன்றியதோ அந்தத் தடையை நிவர்த்தி செய்கின்ற இடத்துத்தான் ஜீவகாருணியத்திற்கு ஆற்றல் இருந்ததென்று அறியவேண்டும்.

4. இதனால் 'ஜீவர்களுக்குப் பசி, கொலை, பிணி முதலியவற்றால் வருந்துன்பங்களெல்லாம் மனம், கண் முதலிய கரணேந்திரிய அனுபவங்களேயல்லது ஆன்ம அனுபவங்களல்ல; ஆகலில்

'ஜீவகாருணியத்தால் விசேஷ பிரயோஜனமில்லையே' என்பார்க்கு உத்தரம் யாது? என்றறிய வேண்டில்;-

இந்தத் தேகத்தில் ஆன்மாவும், அறிவுக்கறிவாயிருக்கிற கடவுள் விளக்கமுந் தவிர, கரணம், இந்திரியம் முதலிய மற்றத் தத்துவங்களெல்லாம் மூடமாகிய கருவிகளேயல்லது அறிவாகிய ஆன்மாக்களல்ல. ஆகலில் சுக துக்கங்களை அறிவாகிய ஆன்மாக்கள அனுபவிக்குமேயல்லது மூடமாகிய தத்துவங்கள் அனுபவிக்க அறியா. மனம் முதலான கரணங்களும், கண் முதலிய இந்திரியங்களும் ஜீவ வாழ்க்கைக்குக் கடவுள் அருளால் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட சிறிய வீட்டின் கருவி களாகும். இன்ப துன்பங்களை வீட்டிலிருக்கின்றவன் அனுபவிப்பானல்லது வீட்டின் கருவிகளாகிய மண், கல், மரம், கால், தீ, நீர் முதலியவைகள் அனுபவிக்க அறியமாட்டா.

அன்றியும் காசத்தினால் ஒளி மழுங்கப்பட்டு உபநயனங்க ளாகிய கண்ணாடியால் பார்க்கின்ற கண்கள் துன்ப விஷயங்களைக் கண்டபோது அக்கண்கள் நீர் சொரியுமே யல்லது கண்ணாடி நீர் சொரியாது. ஆகலில் ஆன்ம திருஷ்டிக்கு உபநயனங்களாக இருக்கிற மனம் முதலிய கருவிகள் சுக துக்கங்களை அனுபவிக்க அறியாவென்று அறிய வேண்டும்.

5. ஒரு ஜீவனுக்குச் சுகம் நேரிட்டபோது மனம் மகிழ்கின்றது, துக்கம் நேரிட்டபோது மனந் தளர்கின்றது; என்றால் சுக துக்கங்களை அம் மனம் அனுபவிப்பதாக அறியப் படாதோ; என்பவர்க்கு உத்தரம் யாது? என்றறிய வேண்டில் ;

பளிங்கு வீட்டினுள் இருக்கின்ற வீட்டுத் தலைவனுடைய தேக விளக்கமும் தேகச் சோர்வும் அந்த வீட்டில் பிரதிபலித்துப் புறத்தில் தோன்றுவது போலவும், கண்களின் மலர்ச்சியுஞ் சோர்வும் அக்கண்களிலிட்ட உபநயனங்களில் பிரதிபலித்துப் புறத்தில் தோன்றுவது போலவும், சுக துக்கங்களால் ஆன்மா வுக்கு உண்டாகின்ற மகிழ்ச்சியும், தளர்ச்சியும், மனம், கண் முதலிய கரணேந்திரியங்களிற் பிரதிபலித்துப் புறத்தில் தோன்றுகின்றது.

அன்றியும் ஒரு வீட்டினுள் வைத்த தீபமானது மிகுந்த விளக்கமுள்ளதாக விளங்குகின்றபோது, அந்த வீடும் அந்த வீட்டின் கருவிகளும் மிகவும் விளக்கமுள்ளதாக விளங்கு கின்றன. அந்தத் தீபம் விளக்கம் குறைகின்றபோது, வீடும் வீட்டிலுள்ளவைகளும் விளக்கம் குறைகின்றன.

ஆகலில், சுகதுக்கங்கள் மனத்துக்கு அனுபவமல்ல என்றும், ஆன்மாவுக்கே அனுபவமென்றும், அனுபவத்திற்குக் கரணேந்திரியங்கள், ஆன்மாவுக்கு உபகார கருவிகளே என்றும், பிரமாணிப்பதே உத்தரமென்று அறியவேண்டும்.

6. கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவர்களில் அனேகர் பசி, கொலை, பிணி முதலியவற்றால் மிகவுந் துன்பப்படுவது எதனால் என்றறிய வேண்டில்;-

முன் தேகத்தில் ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தை விரும்பாமல் விட்டுக் கடின அறிவுள்ளவர்களாகித் துன்மார்க்கத்தில் நடந்த

ஜீவர்களாதலால் கடவுள் விதித்த அருளாக்கினைப் படி பசி, கொலை, பிணி முதலியவற்றால் மிகவுந் துன்பப்படுகின்றார் களென்று அறியவேண்டும்.

7. முன் தேகம் உண்டென்பது எப்படி? என்றறிய வேண்டில்;-

ஒரு வீட்டில் குடிக்கூலி கொடுத்துக் குடியிருக்கவந்த ஒரு சமுசாரி அதற்கு முன்னும் வேறோரு வீட்டில் குடிக்கூலி கொடுத்துக் குடித்தனம் செய்திருந்தானென்றும், வீடில்லாமல் குடித்தனஞ் செய்ய மாட்டானென்றும், பின்வந்த வீட்டிலும் கலகம் நேரிட்டால் திரும்ப வேறொரு வீட்டில் குடிபோவானென்றும்;- தனக்கென்று சுதந்தரமாக ஒரு வீடு கட்டிக் கொண்டால் முன்போல் குடிக்கூலி கொடுத்துக் குடிபோவதை விடுவானென்றும் அறிவது போல; இந்தத் தேகத்தில் ஆகாரக் கூலி கொடுத்துக் குடியிருக்க வந்த ஜீவன் இதற்கு முன்னும் வேறோரு தேகத்தில் அந்தக் கூலி கொடுத்து ஜீவித்திருந்தானென்றும், தேகமில்லாமல் ஜீவித்திருக்க மாட்டானென்றும், இந்தத் தேகத்திலும் கலகம் நேரிட்டால் இன்னும் வேறோரு தேகத்திற் குடிபோவானென்றும், தனக்கென்று சுதந்தரமாக நித்தியமாகிய **அருள் தேகத்தைப்** பெற்றுக் கொண்டால் பின்பு வேறொரு தேகத்தில் குடிபோக மாட்டானென்றும் அறிய வேண்டும்.

8. சிலர் முன்தேகம் எடுத்ததும் பின்தேகம் எடுப்பதும் இல்லை இப்பொழுது எடுத்த தேகம் அழிந்தால், தேகியும் அழிந்து விடுவானென்றும், சிலர் முத்தி அடைவானென்றும், சிலர் பாவ புண்ணியங்களை எக்காலத்தும் அனுபவிப்பானென்றும்; சிலர் தேகம் இல்லாமல் தேகம் அழிந்தவிடத்தில் இருப்பானென்றும் – பலவாறு வாதிப்பது எதனால்? என்றறிய வேண்டில்;-

அவரவர்களும் தேகமே ஆன்மாவென்றும், - போகமே முத்தியென்றும், - கொள்ளப்பட்ட லோகாயத மதத்தாரது கொள்கைக்குச் சம்பந்தப்பட்டவர்களாதலால், மூடமாகிய தேகத்தில், - அறிவாகிய ஆன்மா ஒருவன் உண்டென்றும் அவனுக்குப் பந்த முத்தி உண்டென்றும், முத்தியடைகின்ற பரியந்தம் பந்த விகற்பத்தால் வேறு வேறு தேகம் எடுப்பானென்றும், - பிரத்தியட்ச அனுமான முதலிய பிரமாணங்களால் உண்மையை அறிந்துகொள்ளப் படாதவர் களென்றும், அவர்கள் கொள்கைக்குப் பிரமாணமும் யுக்தியும் அனுபவமும் இல்லையென்றும், அறிய வேண்டும்.

9. இல்லை என்பது எப்படி? என்றறிய வேண்டில்;-

ஜீவர்கள், தங்கள் தங்கள் சுதந்தரத்தாலே தேக போகங்களை அடைகின்றார்களென்றால் - தங்கள் தங்கள் இச்சைக்கடுத்த தேகங்களையும், போகங்களையும் அடைய வேண்டும். அப்படியின்றிச் சிலர் இச்சைக்கடுத்த பழுதற்ற அங்க முள்ளவர்களாகவும், சுகங்களை அனுபவிக்கின்றவர்களாகவும்; சிலர், இச்சைக்கு அடாத பழுதுள்ள அங்க முள்ளவர்களாகவும்,

துக்கங்களை அனுபவிக்கின்றவர்களாகவும், இருக்கின்றார்கள். ஆகலில் ஜீவர்கள் தேகபோகங்களைத் தங்களிச்சையால் அடைந்தவர்களல்ல வென்றும்;-

அவரவர்கள் அப்படி அப்படியடைவது **இயற்கை என்றால்;-** இயற்கை என்பது எக்காலத்தும் வேறுபடாமல் ஒரு தன்மையாக இருத்தல் வேண்டுமென்றும், அப்படி ஒரு தன்மையாக இராமல் பல வேறு வகைப்படுதலால் இயற்கையல்லவென்றும்;-

கடவுள் இச்சை என்றால் கடவுள் கருணையும், நீதியும் உடையவராதலில் எல்லாச் சீவர்களுக்கும் ஒரு தன்மையாகச் சுக அனுபவங்களையே அடைவிக்க வேண்டும்; அப்படி அடைவிக்காமையால் கடவுளிச்சை அல்லவென்றும்,

கடவுளருளால் சிருஷ்டித்த முதல் சிருஷ்டியில் தமது இயற்கையின்பத்தை அனுபவிக்கும்படி விதித்த விதிகளைப் பழமையாகிய மல வாசனையால் முயற்சி தவறினபடியால், அந்த அநாதிமல வாசனையின் முயற்சி பேதங்களால் பின் பல, பல தேக போகங்கள் இரண்டாவது சிருஷ்டியில் நேரிட்டது என்றும் பிரமாணித்து அறிய வேண்டும்.

எடுத்துக் கொண்ட தேகம் தவறினால் வேறு வேறு தேகம் எடுப்பதில்லை என்றால், - முதல் சிருஷ்டி தொடங்கி இதுவரையில் அழிந்த தேகங்களுக்கு அளவில்லை, - அப்படியே ஆன்மாக்களுக்கும் அளவில்லை; - ஆகவே இனி ஆன்மாக்கள் தேகங்களை எடுக்காமலிருக்க வேண்டும். அப்படியில்லை - தேகங்களை எடுத்துக் கொண்டேயிருக் கிறார்கள். ஆயின் ஆன்மாக்களை நூதன நூதனமாகச் செய்து அது அதற்கு நூதன நூதனமாகத் தேகங்களை வருவிப்பதென்றால், - நூதன நூதனமாகத் தேகமாத்திரம் செய்யக்கூடும், - தேகத்திலிருக்கிற ஆன்மாவை நூதன நூதனமாகச் செய்யப்படாது.

ஆன்மா

ஆன்மா எக்காலத்தும் உள்ளதாய் விளங்கப்பட்டது, - அது தோன்றுதலும், அழிதலுமில்லை - அதை ஆக்கவும் அழிக்கவும் படாது, ஆன்மாக்களும் குடத்தைப்போல் செய்யப்படுவதானால் சுக துக்கங்களை அனுபவிக்க அறியாது, புண்ணிய பாவங்களை அடைய மாட்டாது - குடம் அழிவது போல் அழிந்துபோய்விடும். அழியுமானால், பந்தமுத்திகளும் இல்லை;- புண்ணிய பாவங்களுமில்லை; ஆதலால் குடம் உடைகின்றபோது குடத்தினுள் இருந்த காற்றும் ஆகாயமும் உடையாமலிருப்பது சிறுவர்களுக்கும் தெரியும், - ஆகலில் தேகம் அழியும்போது தேகத்தினுள் இருக்கின்ற ஆன்ம விளக்க மும், கடவுள் விளக்கமும் அழியாதென்றும், ஆன்மாக்கள் முயற்சி பேதத்தால் தேக போக பேதங்களையடைவது உண்மை யென்றும் - யுக்தியால் அறியவேண்டும்.

ஒரு தாய் தந்தைக்கு ஒரு காலத்தில் இரட்டைப் பிள்ளைகள் பிறக்கின்றன. அவற்றுள் ஒரு பிள்ளை சிவந்தது, ஒரு பிள்ளை கறுத்தது; ஒரு பிள்ளை அங்கப்பழுதுள்ளது, ஒரு பிள்ளை அங்கப் பழுதில்லாதது; ஒரு பிள்ளை பால் குடிக்கின்றது, ஒரு பிள்ளை பால் குடிக்கில் சத்தம் பண்ணுகின்றது; ஒரு பிள்ளை வியாதியுள்ளது, ஒரு பிள்ளை வியாதியில்லாதது; ஒரு பிள்ளை இரண்டு வயதில் பேசுகின்றது; ஒரு பிள்ளை பேசத் தெரியாமலிருக்கின்றது. இந்த இரட்டைப் பிள்ளைகளுக்கு இந்த பேதம் இவ்விடத்தில் யாதொரு ஏதுக்களுமில்லாமல் வந்ததையூன்றி விசாரிக்கில், முன்பிறப்பில் எடுத்த தேகத்தின் கர்மமாகிய முயற்சி பேதங்களென்றும், - இந்த இரட்டைப் பிள்ளைகளுக்கு மூன்று வயதில் விளையாடும்போது தனித் தனி தாய் தந்தைகள் கொடுத்த தின்பண்டங்களை வைத்து தின்னுகின்ற தருணத்தில் இவ்விரண்டு பிள்ளைகளும் தவிர, வேறு பிள்ளையொன்று வந்தால் அதைக்கண்டு இவ்விருவரில் ஒரு பிள்ளை தன் கையிலிருக்கின்ற தின்பண்டத்தைக் கொடுக்கின்றது; மற்றொரு பிள்ளை கொடுக்கப்படாதென்று தடுக்கின்றது. ஒரு பிள்ளை புத்தகத்தை எடுத்துச் சிறுவர் படிக்கின்றதுபோல் படிக்கின்றது, மற்றொரு பிள்ளை புத்தகத்தைப் பிடுங்கியெறிந்து படிக்கப்படாதென்று அடிக்கின்றது; ஒரு பிள்ளை பயப்படுகின்றது, மற்றொரு பிள்ளை பயப்படாமல் இருக்கின்றது - இப்படியே இந்தப் பிள்ளைகளுக்கு தயை, அன்பு, அறிவு, செய்கை முதலியவைகள் தாய் தந்தையர்கள் கற்பிக்காத காலத்திற்றானே உள்ளதாகவும், இல்லாததாகவும் எப்படி வந்ததென்று விசாரிக்கத் தொடங்கில், இந்த இரண்டு பிள்ளைகளுக்கும் முன் பிறப்பில் எடுத்த தேகத்திலிருந்த வாசனை இந்தப் பிறப்பில் இந்தத் தேகத்தில் கற்பியாமல் வந்ததென்றும் அனுபவத்தால் கருதியறியவேண்டும். இப்படியறிந்தால் ஜீவர்களுக்கு முன்னும் பின்னும் தேகமுண்டென்பது நன்றாகத் தெரியும். இப்படியறிய மாட்டாமையால் பிறப்பில்லை என்கிறார்களென்றறிய வேண்டும்.

அன்றி, இந்தத் தூலதேகம் அழியாமலிருக்கின்ற போதே சொப்பனத்தில் ஆன்மா வேறு வேறு தேகமெடுத்துப் பல பல விசித்திரங்களை அனுபவிக்கின்றதானால், இந்தத் தேகம் நீங்கும்போது வேறு தேகமெடுத்து வாசனைக்கடுத்த அனுபவங்களை அனுபவிக்குமென்பதைச் சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

அன்றி, சித்தி விசேஷத்தால் இந்தத் தேகத்திலிருந்து ஒருவன் இந்தத் தேகத்தைவிட்டு வேறு தேகத்திற்குப் பிரவேசிக்கின்றான் என்றால், இந்தத் தேகம் அழியும்போது இதிலிருந்த ஆன்மா கன்ம பேதத்தால் வேறு தேகத்தில் பிரவேசிக்குமென்பதைச் சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

அன்றி, ஒரு பட்சியானது கால வேற்றுமையாலும் குண வேற்றுமையாலும் முன் முட்டை என்கின்ற ஒரு தேகத்திலிருந்து, பின்பு குஞ்சு என்கின்ற மற்றொரு தேகத்தில் வருகிறதானால், ஆன்மாக்கள் கர்ம பேதத்தால் இந்தத் தேகத்திலிருந்து வேறு தேகத்தில் வருமென்பது சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

அன்றி, ஒரு குளவியால் ஒரு கிருமி புழுவென்கிற தேகத்திலிருந்து குளவியென்கிற தேகத்தில் வருமானால் கருமத்தினால் ஒரு ஆன்மா ஒரு தேகத்திலிருந்து மற்றொரு தேகத்தில் வருமென்பதைச் சொல்லவேண்டுவதில்லை.

அன்றி, ஒரு ஆன்மா ஒரு பிறப்பிற்றானே சிசு தேகத்தில் இருந்து பால தேகத்திலும், பால தேகத்திலிருந்து வாலிப தேகத்திலும், வாலிப தேகத்திலிருந்து வார்த்திப தேகத்திலும் வருமானால், அந்த ஆன்மா கன்ம பேதத்தால் வேறு பிண்ட தேகத்தில் வருமென்பதைச் சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

அன்றி, மந்திர தந்திர பேதத்தால் ஒரு பிறப்பிற்றானே பெண் தேகத்திலிருந்து ஆண் தேகத்திலும், ஆண் தேகத்திலிருந்து பெண் தேகத்திலும் ஆன்மாக்கள் வருமானால் கர்ம பேதத்தால் வேறு தேகம் எடுக்கும் என்பது சொல்ல வேண்டுவதில்லை.*

அன்றி, ஒரு தாவர தேகத்திலிருந்த ஆன்மாவானது, அந்தத் தேகத்திற்றானே மரகதக் கிருமி என்கின்ற புழு தேகத்தில் வருகின்றது. அன்றி, ஓர் எறும்பானது அந்தத் தேகத்திலிருந்தே பிபீலிகபட்சி என்கின்ற தேகத்தில் வருகின்றது.

அன்றி, ஒரு பாம்பானது அந்தத் தேகத்திலிருந்தே சர்ப்ப பட்சியென்கிற வேறொரு தேகத்தில் வருகின்றது. இப்படியே மனிதர், மிருகம், பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவர முதலிய அந்தந்த தேகங்களிலிருக்கின்ற ஆன்மாக்கள் அந்தந்த தேகத்திலிருந்தே வேறு தேகங்களை எடுக்கின்றனவானால் அந்தந்த தேகங்கள், அழியும்போது வேறு தேகங்கள் எடுக்குமென்பது, சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

10. சிலர் 'முன்தேகம் உண்டென்பது உண்மையானால், அந்த தேகத்தில் நீ யார்? உன் சரிதமெது? சொல்' என்கின்றார்களே; அவர் கேள்விக்கு உத்தரம் என்ன? என்றறிய வேண்டில்;–

எழுபது வயதுள்ள ஒருவனைப் பார்த்து உனக்கு ஐந்து வயதில் உன் சரித்திரம் என்னவென்று கேட்ட போது,

* ச. மு. கந்தசாமி பிள்ளை அவர்களின் திருவருட்பாப் பதிப்பில் (1924) இதுவரையுமே உள்ளது. இதற்குமேல் இல்லை.

'நேற்றையப் பொழுதில் நடந்த என் சரித்திரம் இன்றையப் பொழுதில் அவஸ்தையால் சொல்லத் தெரியாது விழிப்பேன் என்றால், என் ஐந்து வயதின் சரித்திரத்தை எப்படிச் சொல்ல மாட்டுவேன்? நீ எப்படிக் கேட்கக்கூடும்?' என்கின்றான். 'ஒரு பிறப்பில் நடந்த அவனது சரித்திரங்களையே அவஸ்தை பேதங்களால் அறிந்து சொல்லமாட்டாமல் திகைப்புண்டாவது என்றால், முன்தேகத்தில் நடந்த சரித்திரங்களை அநேக அவஸ்தையினால் திகைக்கின்ற நாம் எப்படி அறிந்து சொல்லக் கூடும்' என்பதே உத்தரம் என்றறிய வேண்டும்.**

சீவர்கள் முன் தேகத்திலே செய்த புண்ணிய, பாவ கர்மங்கள் இந்தத் தேகத்திலும் வரும் என்பது எப்படி என்று அறிய வேண்டில்;

ஒரு சமுசாரி முன் குடித்தனம் செய்திருந்த வீட்டில் துன்மார்க்கர்களை வருவித்து அவர்களோடு கூடிப் பழகியிருந்தானானால், அந்தச் சமுசாரி அந்த வீட்டை விட்டு வேறொரு வீட்டுக்குக் குடி வந்த காலத்திலும் அந்த துன்மார்க்கர்கள் அந்த வீட்டிலும் வந்து அவனுடன் பழக்கம் செய்வார்கள். அதுபோல, ஒரு சீவன் முன் குடியிருந்த தேகத்தில் பாவ கர்மங்களை விரும்பிச் செய்திருந்தானானால் அந்தச் சீவன் வேறொரு தேகத்தில் வந்தபோது அந்தப் பாவ கர்மங்கள் அந்தத் தேகத்திலும் வந்து அந்தச் ஜீவனைச் சேருமென்றும் புண்ணிய கர்மங்களும் இப்படியே என்றும் அறிய வேண்டும்.

முற்பிறப்பில் ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தை விட்டுத் துன்மார்க்கத்தில் நடந்த ஜீவர்களை இந்தப் பிறப்பில் பசி தாகம் முதலியனவற்றால் துக்கப்படச் செய்வது கடவுள் அருளாக்கினை நியதி என்றால், அந்தச் ஜீவர்கள் விஷயத்தில் தயவு வைத்து ஆகாரம் முதலியவை கொடுத்து அவர்கள் துக்கத்தை மாற்றுவது கடவுள் அருளாக்கினைக்கு விரோதமாகாதோ என்கின்ற சிறிய கேள்விக்கு உத்தரம் எது என்று அறிய வேண்டில்;

அரசன் தன் கட்டளைக்கு முழுதும் விரோதித்துக் கால்களுக்கு விலங்கிடப்பட்டுச் சிறைச்சாலையிலிருக்கின்ற பெரிய குற்றவாளிகளுக்கும் தன் சேவகர்களைக் கொண்டு ஆகாரம் கொடுப்பிக்கிறான்.

அதுபோல், கடவுள் தம் கட்டளைக்கு முழுதும் விரோதித்துப் பலவகையால் பந்தம் செய்யப்பட்டு நரகத்தில்

** சென்னை சன்மார்க்க சங்கத்தின் திருவருட்பாப் பதிப்பில் இதுவரையுமே உள்ளது. இதற்குமேல் ஆ. பாலகிருஷ்ண பிள்ளை பதிப்பில் மட்டுமே உள்ளது.

இருக்கிற பாவிகளுக்கும் தம் பரிவார தேவர்களைக் கொண்டு ஆகாரம் கொடுப்பிக்கின்றார்.

அரசன் தன் கட்டளைப்படி நடவாமல் வேறுபட்ட சாதாரணக் குற்றவாளிகளைத் தன்னால் அவர்கள் பெறத் தக்க லாபத்தைப் பெறவொட்டாமல் உத்தியோகத்தினின்றும் நீக்கி, அவர்களுக்கு நல்லறிவு வருகின்ற நிமித்தம் அவ்விடத்தை விட்டு வேறிடத்திற்கு வெளிப்படுத்துகின்றான். அவர்கள் உத்தி யோகம் இழந்தபடியால், சுக போஜனம் முதலிய போகங் களையும் இழந்து ஊர் புறங்களில் போய் ஆகாரம் முதலியவை குறித்து அலைந்து வருந்துகின்றார்கள். அப்போது, தயவுள்ளவர்கள் கண்டு ஆகாரம் முதலியவை கொடுக் கின்றார்கள். அதை அரசன் கண்ட காலத்திலும், கேட்ட காலத்திலும் ஆகாரம் கொடுத்தவர்களைத் தயவுள்ள நல்ல சமுசாரி என்று சந்தோஷித்து மேலான நிலையில் வைத்து உபசரிக்கின்றானல்லது கோபிக்கவில்லை.

அதுபோல, கடவுள் தம் கட்டளைப்படி நடவாத சாதாரண குற்றமுடைய ஜீவர்களைத் தமது சத்தியால் அவர்கள் பெறத்தக்க இன்பங்களைப் பெறவொட்டாமல் தாம் கொடுத்த சௌக்கிய புவன போகங்களை விடுவித்து, அந்தச் ஜீவர்களுக்கு நல்லறிவு வருவிக்கும் நிமித்தம் அந்தத் தேகத்தினின்றும் நீக்கி வேறொரு தேகத்தில் விடுகின்றார். அந்தச் ஜீவர்கள் சௌக்கிய புவன போகங்களை இழந்த படியால், சௌக்கிய போஜனம் முதலியவற்றையும் இழந்து வேறு வேறு இடங்களில் ஆகாரம் முதலியவை இல்லாமல் வருந்துகின்றபோது, தயவுள்ளவர்கள் அந்த வருத்தத்தைக் கண்டு ஆகாரம் முதலியவை கொடுக்கின்றார்கள். அப்படிக் கொடுக்கின்றவர்களை நல்ல தயவுள்ளவர்கள், மேன்மேலும் சுகத்தை அடையக் கடவர்கள் என்று சந்தோஷித்து மேல் நிலையில் வைத்து உபசரிப்பார் அல்லது கோபிக்கமாட்டார்.

ஆதலால், கடவுள் அருளாக்கினைக்குச் ஜீவர்களிடத்தில் ஜீவர்கள் தயவு வைத்து உபசரிப்பதே சம்மதமென்று உண்மையறிந்து சொல்லுவதே உத்தரமென்று அறிய வேண்டும்.

இந்த ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தால் **இகலோக ஒழுக்கம்** விளங்குகின்றது. இல்லையாகில், இகலோக ஒழுக்கம் எவ்வளவும் விளங்க மாட்டாது. ஜீவகாருணியம் இல்லாத போது அறிவும், அன்பும் தோன்றா. அவை தோன்றாதபோது கண்ணோட்டமும் ஒருமையும் உபகாரமும் விளங்கா. அவை விளங்காதபோது, வலிய ஜீவர்களால் எளிய ஜீவர்கள் ஒழுக்கம் பொறாமை முதலானவையால் தடைப்பட்டு அழிந்துபோம். பின்பு வலிய ஜீவர்கள் ஒழுக்கங்களும், மதத்தினால் தாமச

ஒழுக்கங்களாகி மாறுபட்டு அழிந்து போகும். ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம் சிறிதும் இல்லாத புலி, சிங்கம் முதலிய மிருகங்கள் வழங்குகின்ற காட்டில் இகலோக ஒழுக்கம் வழங்கவே இல்லை. ஜீவகாருணியம் இல்லாத மனிதர்கள் வழங்குமிடத்திலும் இகலோக ஒழுக்கமும் வழங்கவே மாட்டாது என்று அறிய வேண்டும்.

பரலோக ஒழுக்கமும் ஜீவகாருணியத்தால் வழங்குகின்றது. அது இல்லையாயின் பரலோக ஒழுக்கமும் வழங்கப்பட மாட்டாது. ஜீவகாருணியம் இல்லாத போது அருள் விளக்கம் தோன்றாது. அது தோன்றாத போது கடவுள் நிலை கைகூடாது. அது கைகூடாத போது முத்தியின்பம் ஒருவரும் அடையவே மாட்டார்கள். அடையாத பட்சத்தில் பரலோக ஒழுக்கம் வழங்கவே மாட்டாதென்று அறியவேண்டும்.

ஜீவகாருணிய ஒழுக்கம் மிகவும் வழங்காமையால் துஷ்டப் பிறவிகளே பெருகித் தீய ஒழுக்கங்களே மிகவும் வழங்குகின்றன. முன்தேகத்தில் ஜீவகாருணியம் இல்லாத பாவ ஜீவர்கள் எல்லாம் அவரவர் பாவச் செய்கைக்குத் தக்கப்படி,

சிலர் நரகவாசிகளாகவும், சிலர் சமுத்திரவாசிகளாகவும், சிலர் ஆரண்யவாசிகளாகவும்,

சிலர் புலி, கரடி, சிங்கம், யாளி, யானை, கடா, பன்றி, நாய், பூனை முதலிய துஷ்ட மிருகங்களாகவும்,

சிலர் காக்கை, கழுகு முதலிய பட்சி சண்டாளங்களாகவும்,
சிலர் பாம்பு, தேள் முதலிய துர்ச்செந்துக்களாகவும்,
சிலர் முதலை, சுறா முதலிய கடின செந்துக்களாகவும்,

சிலர் எட்டி, கள்ளி முதலிய அசுத்த தாவரங்களாகவும் பிறந்திருக்கின்றார்கள். ஆதலால் தீய ஒழுக்கங்களே மிகவும் வழங்குகின்றன என்று அறியவேண்டும்.

ஜீவகாருணியம் கடவுள் அருளைப் பெறுவதற்கு முக்கிய சாதனமாவதுமன்றி அந்த அருளின் ஏகதேச விளக்கம் என்றும், ஜீவகாருணியம் ஆன்மாக்களின் இயற்கைவிளக்கம் ஆகலால் அந்த இயற்கை விளக்கம் இல்லாத ஜீவர்களுக்குக் கடவுள் விளக்கம் அகத்திலும் புறத்திலும் வெளிப்படவே மாட்டாது என்றும் அறிய வேண்டும்.

ஜீவகாருணியத்திற்கு லட்சியம் எது என்று அறிய வேண்டில்;-

ஆன்மாக்கள் எல்லாம் இயற்கை உண்மை ஏகதேசங்களாயும் இயற்கை விளக்கமாகிய அருள் அறிவுக்கறிவாய் விளங்குதற்கு ஒற்றுமை உரிமை இடங்களாயும் இருக்கின்றன

என்றும் அந்த ஆன்மாக்கள் ஜீவர்களாகி அதிகரிப்பதற்குப் பூதகாரிய தேகங்களே உரிமையாகி இருக்கின்றன என்றும், அந்தத் தேகங்களில் ஆன்மாக்கள் சீவர்களாகி அதிகரியாவிடில் ஆன்ம விளக்கம் மறைபடும் என்றும், அது மறையில் அருள் விளக்கம் வெளிப்படாதென்றும், வெளிப்படாதபோது மூடம் உண்டாகும் என்றும், அதுவே ஆன்மாக்களுக்குப் பந்தமாகும் என்றும் அது பற்றி அவசியம் பூதகாரியதேகம் வேண்டு மென்றும், பூதகாரிய தேகங்களுக்கு மாயை முதற் காரணம் ஆதலால், அந்த மாயையின் விகற்ப ஜாலங்களாகிய பசி, கொலை, தாகம், பிணி, ஆபத்து, பயம், இன்மை, இச்சை என்பவைகளால் அந்தத் தேகங்களுக்கு அடிக்கடி அபாயங்கள் நேரிடும் என்றும், அப்படி அபாயங்கள் நேரிடாமல் கரணேந்திரிய சகாயங்களைப் பெற்ற தம் அறிவைக் கொண்டு சர்வ ஜாக்கிரதையோடு முயற்சி செய்து தடுத்துக் கொள்வதற்குத் தக்க சுதந்தரம் ஜீவர்களுக்கு அருளால் கொடுக்கப்பட்டதென்றும், அந்தச் சுதந்தரத்தைக் கொண்டு ஜீவர்களெல்லாம் தேகங்களிலிருந்து அபாயங்களை நீக்கி ஆன்ம லாபத்தைப் பெறுவதற்கு முயற்சி செய்யக் கடவார்கள் என்றும், மேற் குறித்த பசி, கொலை, தாகம், பிணி, ஆபத்து, பயம், இன்மை, இச்சை என்பவைகளால் வரும் அபாயங்களை நிவர்த்தி செய்துகொள்ளத் தக்க சுதந்தரமில்லாமல் வருந்து கின்ற ஜீவர்கள் விஷயத்தில் அவை நிவர்த்தி செய்யத் தக்க சுதந்தரமுள்ள ஜீவர்கள் காருணியத்தால் நிவர்த்தி செய்விக்க வேண்டும் என்றும்,

அப்படி நிவர்த்தி செய்விப்பதில் பசியினாலும், கொலையினாலும் வரும் துன்பங்களை நிவர்த்தி செய்விப்பது தலைமையான காருணியம் என்றும், அது தவிர மற்றவைகளால் வருந் துன்பங்களை மாற்றுவது **அபர ஜீவகாருணியம்** என்றும், அது இவ்வுலக இன்பத்தை மாத்திரம் சிறிது உண்டுபண்ணு மென்றும், பசியினால் வரும் துன்பத்தையும், கொலையினால் வரும் துன்பத்தையும் நிவர்த்தி செய்விப்பது **பரஜீவகாருணியம்** என்றும், அது இவ்வுலக இன்பம் எல்லாவற்றையும் அளவிறந்த சித்தி இன்பங்களையும், எக்காலத்தும் அழியாத முத்தியின்பத்தையும் அருளால் அடைவிக்கும் என்றும்,

அந்நிய ஜீவர்களுக்கு நேரிடுகின்ற மேற்குறித்த அபாயங்களை நிவர்த்தி செய்விப்பதற்கு தக்க சுதந்தரமும், அறிவும் இருந்தும் அவ்வாறு செய்யாமல் வஞ்சித்தவர்களுக்கு இவ்வுலக இன்பம் அவ்வுலக இன்பத்தோடு மோட்ச இன்பத்தை அனுபவிக்கச் சுதந்தரத்தை அடையப்படுவ தில்லை, என்றும் தற்காலத்தில் அனுபவிக்கின்ற புவனபோக

சுதந்தரங்களையும் இழந்து விடுவார்கள் என்றும் கடவுள் அருளால் விதிக்கப் பட்டிருக்கின்றபடியால் அபாயங்களை நிவர்த்தி செய்து கொள்ளத்தக்க அறிவும் சுதந்தரமும் இல்லாத ஜீவர்கள் விஷயத்தில் அவைகளை நிவர்த்தி செய்விக்கத் தக்க அறிவும் சுதந்தரமும் உள்ளவர்கள் வஞ்சியாமல் நிவர்த்தி செய்விப்பதே ஜீவகாருணியத்திற்கு லட்சியம் என்று அறியவேண்டும்.

பசி, கொலை, தாகம், பிணி, ஆபத்து, பயம், இன்மை, இச்சை என்பவைகளால் வரும் அபாயத்தை நிவர்த்தி செய்விப்பது ஜீவகாருணியத்திற்கு லட்சியமாக இருக்கவும், இவ்விடத்துப் பசியினாலும், கொலையினாலும் வரும் அபாயங்களை மாத்திரம் நிவர்த்தி செய்விப்பது தலைப்பட்ட காருணியம் என்று குறித்தது ஏன் என்று அறிய வேண்டில்?

ஜீவகாருணிய ஒழுக்கத்தில் பரஜீவகாருணியமென்றும், அபர ஜீவகாருணியமென்றும் இருவகையாம். அவற்றில் பசிநீக்கலும், கொலை நீக்கலும், பரஜீவகாருணியம். மற்றவை அபர சீவ காருணியம். ஆகலில், பரஜீவகாருணியம் விசேஷ மாகக் குறிக்கப்பட்டதென்று அறியவேண்டும். அன்றியும், பசியினால் வருந்துகின்ற ஜீவர்களுக்குப் பசியை நிவர்த்தி செய்விக்கின்ற தயவுடையவர்கள் தாகம் நீங்குவதற்குத் தண்ணீர் கொடாமலிரார்கள். தண்ணீர் கொடுப்பது பிரயாசமு மல்ல. தண்ணீர் ஏரி, குளம், கால்வாய், முதலிய இடங்களிலும் இருக்கின்றது.

இதன் தொடர்ச்சி கூடிய விரைவில் வெளிப்படுமாறு இறைவன் திருவருள் புரிவாராக.

திருச்சிற்றம்பலம்

